

ஸ்ரீஸ்வାମிக୍ଷେ

அவதாரம் ஆலயம்

கலைஞர்களுக்கு

ஆரையூர் அருள்

கலை-உபயோகம், நெடச்சுழன்

பட்டக்களப்பு

பேச்சியம்பாளின் அவதாரமும் ஆலயமும்

கல்லடி உப்போடை நொச்சமுனை
மட்டக்களப்பு

சூசிரியர்:

மூத்தத்தம்பி அருளம்பலம்

சமர்ப்பணம்

ஆலயப்பணியே அறப்பணி ஏனக்காடுதி
தனது இறதி ருச்சி வரையும்
உறுதி கிளையாது உடல், மொழி,
ஆவி அனைத்தையும் ஆகுதியாக்கி
ஏகம் எல்லாம் விட்டுப்பிரிந்த
பேச்சியமன் ஆலயத்து நீண்ட கால
ஆண்மீகவாதி, ஆலயத்தெருண்டன்,
வணக்கத்துக்குரிய அன்பர் சௌல்லப்பர
வேல்ஞானு அவர்களுக்கு
ஒந்த ஸலர் சமர்ப்பணம்.

இணந்துரை

இந்நூலாசிரியர் திரு.முத்ததம்பி அருளம்பலம் அவர்கள் நாடறிந்த நல்லறிஞர் ஆவார். அவர் தம் பாட்டாலும், உரையாலும் சிவதொண்டும் தமிழ்த் தொண்டும் சிறப்புறச் செய்து வருபவர். அதன் மூலம் பிறந்த மண்ணுக்கும் புகுந்த மண்ணுக்கும் பெருமை தேடிக் கொடுப்பதில் இன்பம் காண்பவர்.

இந்நூலானது, பேச்சியம்பாள் ஆலய வரலாறு, காவடிப்பாடல்கள், கல்லடி - உப்போடை பேச்சியம்மன்கும்மி ஆகிய மூலியல்களை உள்ளடக்கியுள்ளது. ஆலயவரலாறுகள் பல தெட்டத் தெளிவாக அறியப்படாமல் இடர்ப்படும் தற்காலத்தில், பேச்சியம்பாள் ஆலய வரலாறு இப்பிரதேச மக்களுக்குக் கிடைத்ததோர் வரப்பிரசாதம் என்று கூறலாம். காவடிப் பாடல்களும் கல்லடி - உப்போடை பேச்சியம்பாள் கும்மிப் பாடல்களும் அடியார்களாரின் பக்திக்கு உரமுட்டி நிற்பனவாய் அமைந்துள்ளன. எடுத்துக் காட்டாக,

“**ஒலைக்குழிலிலே வீற்றிருந்து பேச்சி
ஒதும் அடியார்கள் தூயர் துடைத்து
பக்தி மின் பாய்ச்சி யருள் பாலித்து
பேசும் தெய்வமாக வீற்றிருப்பாள்”**

என்பன போன்ற பாடல்களைப் பாடிப்பாடிப் பரவசம் அடையலாம். அம்பாள் காவியங்கள் பலவற்றையாத்தளித்த நூலாசிரியர் பத்திக் கடலில் முழ்கி ஆன்மீக முத்துக்களைச் சமுகத்துக்கு உவந்தளிக்க அருளுமாறு எல்லாம் வல்ல இறையருளை இறைஞ்சுவோமாக!

இ.துரைராசசிங்கம்
ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர்

ஆசியுரை

ஆன்மீகத்தின் நிரந்தர நீசூற்று.

பகவான் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணரின் திருவருள் கொண்டு, பேச்சியம்பாளின் புகழ்பாடும் இந்நாலதனை வெளிக்கொண்டுவரும், அனைத்து ஆன்மீக அன்பர்களுக்கும் எனது இதயம் கனிந்த நல்வாழ்த்துக்கள், கிழக்குத் தமிழகத்தின், நெல்வளமும், நீர் வளமும், கனிவளமும் சூழ்ந்த, சிவ பூமியாகிய மட்டு மாநகரத்தின் அண்மையில் அமைந்துள்ள கல்லடி உப்போடையில், குடி கொண்டு பரிபாலிக்கும் பேச்சித் தாயாரின் இச்சிறப்பு நூல் ஒரு ஆன்மீகப் பொக்கிசமாகும்.

இக்கலியுகத்தில் செய்ய வேண்டிய ஒரேயொரு மகத்தான் காரியத்தை மகாபாரதம் எழுதிய வியாச பகவான் கூற்றிலிருந்து கவாமி விவேகானந்தர் எடுத்தாள்கின்றார்.

“மற்ற யுகங்களில் செய்யப்பட்ட கஷ்ணமான தவங்களும், யோகங்களும் ஒந்த யுகத்தில் பஸ்தராறு. ஒந்த யுகத்திற்கு தேவையானாறு கொடுப்பது, ரிஹருக்கு உறவி செய்வது, அதாவது தானம். தானம் என்பதன் பொருள் என்ன? தானங்களிலே மிகச்சிறந்து ஆன்மீக ஞானத்தைத் தருவதாகும். அதற்கு அந்தந்து பளத்தை அறிவைத் தருவது அதற்கு அகுந்தது, நுன்பத்தில் காஸ்து. கடைசியாக வருவது உணவும் நீரும் தருவது.”

இறைநம் பிக்கையும், அதன் அடிப்படையில் செய்யப்படும் இறைவழிபாடுகளும், காலங்காலமாக மனித குலத்தை நல்வழிப்படுதி வந்திருப்பதை பாரம்பரியமாகவும், சரித்திர வாயிலாகவும், நாம் விளக்கமாக அறியக்கூடியதாக உள்ளது. இந்த வகையில் சுமார் 300 வருடகாலமாக கல்லடி உப்போடையில், தேத்தாமரத்தின் கீழிருந்து அருள் பாலிக்கும் பேரன்னை பேச்சியம்பாளின் கருணையையும், சிறப்பபையும் வார்த்தைகளுக்குள் உள்ளடக்க முடியாது. வேண்டும்

வரமளித்து வினை தீர்க்கும் தாய்க்காக, அவரின் குழந்தைகள் ஆவணப் பெட்டகமாக, பேச்சியம்பாளின் சரித்திரத்தை, நூலாக வெளிக்கொண்டு வந்திருப்பது காலத்தால் செய்யமுடியாத ஒரு கைங்கரியமாகும்.

நம்முன்னோர்கள் ஸ்தாபித்த இப்படியான சரித்திப் பிரசித்தி பெற்ற ஆலயங்களைக் கட்டிக்காத்தும், வளர்த்தும், தூய்மையின் அடிப்படையில், இறைவழிபாட்டில் ஈடுபடும், எமது எதிர்காலச் சந்ததியனர் நீதி நெறி பிறழாமல், இறை சிந்தனையோடு வாழ்வதற்கு முன்மாதிரி காட்டும், இப்படியான ஆன்மீக தாகத்தைப் போக்கும், நூல்களை வெளியிடுவதன் மூலம் எமது எதிர்காலச் சந்ததியினர் பேரன்னை பேச்சித்தாயரின் சரித்திரத்தினை தெள்ளத் தெளிவாக அறிந்து கொள்ள முடியும் என்பதில் ஜயமில்லை.

பேச்சியம்பாள் ஆலயத்தில் அர்ப்பணிப்புடன் கூடிய ஆன்மீகச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடும், அனைத்து நல்லுள்ளங்களுக்கும், இறைவன் மென்மேலும் அர்ப்பணிப்போடு கூடிய ஆர்வத்தை வழங்க வேண்டுமென பகவான் ஸ்ரீராமகிருஷ்ண குருதேவரைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

இறைபணியில்
ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண
(தெய்தபால்சான்தா)
SWAMI IN CHARGE
RAMAKRISHNA MISSION
RAMAKRISHNAPURAM,
BATTICALOA.

முன்னுரை

கிழக்குத் தமிழகத்தின் அனைத்து தமிழ் கிராமங்கள், நகரங்கள் எங்கும் எத்தனையோ இந்து ஆலயங்கள் அதிகமாக காணப்பட்ட போதிலும், இந்து மதத்தின் மகத்துவத்தையும் ஆன்மீக தத்துவத்தையும் எடுத்து காட்டிக் கொண்டு வந்தாலும் அவ்வாலயங்களின் அதிகமானவற்றின் தொன்மை, வரலாறு என்பன எழுதா ஆவணங்களாக, மரபுதீயாகச் செவிவழி வரலாறாகவே காணப்படுகின்றன. இத்தகைய பலவீனத்தால் எமது பாரம்பரிய ஆலய அமைவிடங்கள், வரலாறுகள் திட்டமிடப்பட்டு, திசை திருப்பப்பட்டு ஆக்கிரமிக்கப்பட்டு, அழிவுப் பாதையிலே இட்டு செல்லப்படுவதை கடந்தகாலச் சம்பவ வரலாறுகள் காட்டி நிற்கின்றன. எமது ஆலய இருப்புக்களை எதிர்கால சந்ததியினருக்கு எழுத்துருவ ஆவணங்களாக்கி அறிய செய்விப்பது எமது தலையாய கடமையாகும்.

இந்த வகையிலே மிகப்பழமை வாய்ந்த அரூட்பெரும் சக்தியாக ஆலயம் கொண்டமர்ந்து அருளாட்சி செய்து வரும் ஆதிபராசக்தி அன்னை பேச்சியம்பாளின் அவதார, ஆலய வரலாற்றினை எதிர்காலச் சந்ததியினர் அறிந்து கொள்ளும் வகையில் அதனை எழுத்துருவில் ஆக்கித்தரும்படி அன்பான முறையில் கேட்டு அடிக்கடி உற்சாகமும் ஊக்கமும் அளித்து வந்த பேச்சியம்பாளின் பிள்ளைகளின் அன்புத் தொல்லைகள் நிமிர்தம், அவளருலாலே அவதாழ் பணிந்து இவ்வரலாற்றினை மிகவும் சுருக்கமான முறையில் எழுத முயன்று நிற்கின்றேன். இதற்கு பல வகைகளிலும் இவ்வாலய வரலாற்றின் தொன்மை, முறைமைகளை கேட்கும் போதெல்லாம் மனம் கோணாது தங்களுக்கு தெரிந்த தரவுகளைக் கூறியதோடு மட்டுமன்றி, ஆலய விடயங்கள் அறிந்த மற்றும் பெரியவர்களிடமும் கேட்கும் படி, வழிகாட்டிய ஆர்வலர்கள் அதிகமாகும். பேச்சியம்பாளின் அவதார வரலாற்றினை சரியான ஒழுங்கு முறையில் கூறி எழுதுவதற்கு உத்வேகம் அளித்த மதிப்புக்கும் வணக்கத்துக்கு முரிய சவாமி

பிரமச்சாரி ஜாக்ரத்சைதன்யா(சின்மயா ஆச்சிரமம்,இராமபோடை) அவர்களுக்கு மனம் கணிந்த நன்றியறிதலை தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

அன்றியும் சென்றபோதெல்லாம் தெரிந்தவற்றைக் கூறித் தென்பளித்த கல்லடி உப்போடை நொச்சிமுனை பிரதேசத்தை சேர்ந்த பூசாரிமார்கள், திரு.கணபதிப்பிள்ளை பாஸ்கரன்(முன்னால் ஆலய பரிபாலன சபைத்தலைவர்), திரு.இளையதம்பி தேவதாஸ், திரு.க.கணேசானந்தம்(முன்னால் ஆலய பரிபாலன சபைத்தலைவர், சமாதான நீதாவான்) சித்தவைத்திய வித்தகர், முதறிஞர், சித்தவைத்திய பிரசித்த நொத்தாரிஸ் திரு.வெ.க.விநாயகமூர்த்தி, திரு.சு.கந்தலிங்கம் அவர்களுக்கும் திருப்பெருந்துறை முருகனாலய பிரதம பூசகர் குமாரசாமி குருக்கள் அவர்களுக்கும் இன்னும் பெயர் குறிப்பிடப்படாத உதவிய அன்புள்ளங்களுக்கும் நன்றியறிதலை தெரிவித்து கொள்வதோடு, இச்சிறு நால் நாலுருப்பெறுவதற்கு கணனியில் வடிவமைத்த செல்வன்.அ.பூளிதனுக்கும், அச்சுவாகனம் ஏற்றிய கோல்டன் அச்சகம், ஏறாவூர் அவர்களுக்கும் நன்றிநவில்வதோடு, இப்பாரிய பணியை செய்வதற்கு சந்தர்ப்பமளித்த பேச்சியம்பாள் பிள்ளைகளுக்கும் மனமார்ந்த நன்றியறிதலை தெரிவித்து கொள்வதோடு, இதில் எத்தனையோ விடயங்கள் எடுத்துக் கூறப்படாதிருக்கலாம் அதற்காக பெருமனதோடு குற்றம் களைந்து குறைபொறுத்து மெத்தமனதோடு இதனை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி அன்பு அடியார்களிடம் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

மு.அருளம்பலம்

இறைபணியில்

“துளசிவாசம்”,
அருள்

இறைஞானதேசிகர் ஆரையூர்

ஆரையம்பதி-01,

ஆரையம்பதி.

2012.07.19

பேச்சியம்பாள் அவதாரமும் கல்லம் உப்போடை நொச்சமுறையும் பேச்சியம்பாள் ஆலயமும்

பேச்சியம்பாள் அவதாரம்

உலகில் அதர்மம் மலிந்து தர்மம் அழிந்து போகும் காலை அவ்வப் போது அதர்மத்தை அழித்து தர்மத்தை ஸ்தாபிதம் செய்வதற்கு பல வடிவங்களில் பல்வேறு அவதாரங்களை எடுத்து அருளியிருப்பதனை இந்து சமய வேதாகம, புராணங்கள் விளக்கி நிற்கின்றன. இந்த வகையில் சைவசமயத்தின் முழுமுதற் பரம்பொருளான சிவன் பன்னீராயிரம் அவதாரங்கள் எடுத்துக் காக்கும் அதேவேளை இறையின் திருவருள் சக்தியாகிய பராசக்தியும் அதற்கீடாக அவதாரங்களை எடுத்து அருளாட்சி புரிந்திருப்பதனைக் காணலாம். இறைவனது இத்தகைய அவதாரங்களுள் ஒன்றாகவே பேச்சியம்பாள் அவதார அற்புதங்களும் மனங்கொள்ளத் தக்கதாகும்.

பரமனொரு போது பன்னீராயிரம்
உருவெனத் தோற்ற
எவ்வுயிர்க் குயிராயுத்தமி
உமைவராகி உமாபதி லீலி...
பித்தனாருடன் பேச்சியானவளே...

எனப் பேச்சியம்பாள் அகவல் கூறி நிற்பதிலிருந்து புலனாகின்றது. பேச்சியின் அவதார நோக்கங்களுள் ஒன்றாக கம்சசங்கார காரணநாரணி பற்றியிங்கு அறிய விளைவோம்.

கிரேதாயுகத்தில் தேவலோக படியளக்கும் பரம்பொருளான பகவானிடம் பரபக்திகொண்ட பல தேவர்கள் அவரைப் பல முறைமைகளில் தொட்டு (பற்றி) இன்புற விருப்புக் கொண்டு பல வடிவங்களில் அவதரித்து தங்கள் தங்கள் வேண்டுகோள்களைப் பூர்த்தி செய்யும்படி தவமியற்றி வேண்டுதல் செய்தனர். கிரேதாயுக இராமபிரான் அவதாரத்தில் ஏகபத்தினி விரதனாக இருந்து ஒருவனுக்கு

ஒருத்தி என்ற உன்னத நோக்கின் போக்கினை நிலை நிறுத்தி இந்த உயர்வான இலட்சியத்தை காப்பதுவே இவ்வவதாரத்தின் காரணகாரியத்தில் ஒன்றாகும் என்பதனையும் துபாபரயுக்கத்தில் கிருஷ்ணராக அவதாரம் எடுக்கும் போது உங்களுங்கள் தவம் பலிதமடையுமென்றும் பகவான் திருவாய் மொழிந்தருளிய படி, வாசதேவரும் தேவகியும் பகவானே தங்களுக்கு மகனாகப் பிறக்க வேண்டும் என்றும், நந்தகோபனும் யசோதையும் பகவானை மகனாக வளர்க்க வேண்டும் என்றும் பல காலம் தவம் செய்த பலனும் துபாபரயுக்கத்திலே நிறைவேறும் என்றார்.

ஒரு நாள் பிரம்மா உலகத்தில் கந்தருபர்கள் அறுவரும் பிரமனைக் கேலி செய்ததனால் கோபமுற்ற பிரமன் துபாபரயுக்கத்தில் பூலோகத்தில் போய்ப் பிறக்கக்கடபது எனச் சாபமிட்டார். அந்த அறுவரும் பூலோகத்தில் பிறந்து நெடுங்காலம் வாழவிரும்பாது நாரதர் பாதாரவிந்தங்களைப் பணிந்து, “கவாமி! நாங்கள் எங்கு பிறந்தாலும் அங்கு வந்து கலகம் செய்து எங்களை மீண்டும் எங்கள் பதவிக்கு அனுப்பி வையுங்கள்” என்று வேண்டிக் கொண்டனர். துபாபரயுகம் ஆரம்பமானது அப்போது வடமதுராவை உக்கிரசேனன் என்ற அரசன் ஆட்சி செய்து வந்தான். அவனின் ஒரு மகன் கம்சன் கெட்ட நன்பர்களின் தீய சகவாசத்தாலும் துற்புத்தியாலும் தந்தையைச் சிறையிலடைத்து தான் ஆட்சியைக் கைப்பற்றி அதர்ம வழியிலே கொடுமைகள் புரிந்து மக்களைத் துன்புறுத்தி கொடுர ஆட்சி நடத்தினான். அக்காலை தமது குருவாகிய வாசதேசருக்கு தமது சித்தப்பா தேவகன் மகளான தேவகியை திருமணம் செய்து வைத்து அவர்களைக் கம்சன் தேரினிலே ஏற்றி அழைத்துச் செல்கின்ற வேளை “அடேய் கம்சா! உல்லாசமாய் அழைத்துச் செல்லும் உனது தங்கையின் எட்டாம் மகனாலேயே உனக்குக் கட்டாயம் மரணம் ஏற்படும்” என்று ஆகாய மார்க்கமாக ஓர் அசர்ரி கேட்டது. அந்த நிமிடமே கம்சன் பந்த பாசம் மறந்தான். சகோதரியின் கூந்தலைப் பிடித்து இழுத்து உடை வாளை உருவி வெட்ட முயன்ற போது “பொறு, பொறு கம்சா! உனக்கு இவளா இயமன்? எமக்குப் பிறக்கின்ற ஒவ்வொரு குழந்தையையும் உன்னிடமே ஒப்படைக்கின்றோம். குழந்தைகளை எது வேண்டுமாயினும் செய்து கொள், இப்போ அவளை விட்டுவிடு” என்ற குருதேவரின் கட்டளைப் படி விட்டுவிட்டான்.

முதலாவது குழந்தை பிறந்ததும் கம்சனிடம் வசதேவர் குழந்தையைக் கொடுக்க “இந்தப் பிஞ்சக் குழந்தையா என்னைக் கொல்லப் போகிறது, எட்டாவது குழந்தையாள் தானே எனக்கழிவு? நீங்கள் கொண்டு சென்று வளருங்கள்” என்று கூறிக் குழந்தையை கொடுத்து விட்டான். இவ்வாறே அடுத்தடுத்துப் பிறந்த ஆறுகுழந்தைகளையும் வளர்க்கும் படி கொடுத்து விட்டான். அவனது அரச சபைக்கு வந்த நாரதரை வரவேற்ற கம்சன் ஏதாவது விசேடமா நாரதனே என வினவ, “ஆறு குழந்தைகளும் உனக்கு இயமனாச்சே? ஏன் விட்டு வைத்திருக்கின்றாய்? எட்டாவது குழந்தையால் கட்டாயம் அழிவென்றால், எட்டாவது குழந்தையில் இருந்து மறு புற மெண்ணினால் முதலாவது குழந்தையும் எட்டாவதாகத் தானே வரும்” என்று நாரதர் கூறிச் செல்ல, தங்கையின் வீட்டிற்குச் சென்ற கம்சன் ஆறு குழந்தைகளையும் ஒவ்வொன்றாகக் காலில் பிடித்து சுவரில் மோதியிடித்துக் கொல்ல தங்கை அழுது அரற்றியும் அவன் கேட்கவில்லை. நாரதரிடம் கந்தருபர்கள் கேட்டுக் கொண்டபடி அவர்களின் வேண்டுகோள் நிறைவேறியது. ஆனால் தேவகி ஏழாவது கற்பமுற்றதை அறிந்த கம்சன் பயந்து, வசதேவரையும் தேவகியையும் கால்,கைகளுக்குச் சங்கிலி பூட்டிச் சிறையில் வைத்து பலத்த காவலும் வைத்தான். ஐந்து மாதக் கற்பத்தில் இருந்த குழந்தையை, பகவான் வசதேவரின் முதலாவது மனைவியாகிய ரோகினி வயிற்றுக்கு மாற்றி விட்டார். கம்சனிடம் கற்பம் கலைந்து விட்டது என்று பொய் கூறினார்கள். எட்டாவது கற்பம் உற்றாள் தேவகி. எட்டாவது எனக்கு இயமன் எனவே எந்த வகையிலும் தப்பிக்க விடக் கூடாது என்று பாதுகாப்பைப் பலப்படுத்தினான். அதே சமயத்தில் ஆயர் பாடியில் யசோதரையும் கருவற்றிருந்தாள்.

இறைவனுடைய ஆலோசனைப்படி மாயையால் உலகமாதாவாகிய ஆதிபராசக்தியை யசோதை வயிற்றில் குழந்தையாகப் பிறக்கும் படி அனுப்பி வைத்தார் பகவான். ஒரே நேரத்தில் வசதேவர், தேவகி இருவர் கனவிலும் தோன்றி பகவானாகிய நானே உங்கள் தவப்படி பிறக்கின்றேன். நானிங்கு பிறக்கும் அதே நாளில் சில நாளிகையின் பின்னர் ஆயர் பாடியில் யசோதை வயிற்றில் ஒரு பெண் குழந்தை பிறக்கும் “வசதேவரே! சிறைக்கதவுகள் தானாகத் திறக்கும், விலங்குகள் விலகி வழிவிடும். என்னைக் கூடையிலே

எடுத்துச் சென்று ஆயர் பாடியில் யசோதையருகே கிடத்தி விடு. அங்கே இருக்கும் பெண் குழந்தையை இங்கே கொண்டு சேரும். எல்லாம் நல்ல படியாகவே நடக்கும்” என்று கூறியதற்கமையவே குழந்தை பிறந்ததும், வசதேவர் செயற்படுத்தினார். சிறைக்கதவு தானாகவே முடிக்கொண்டது. விலங்குகள் மறுபடியும் பூட்டிக் கொண்டன. தேவகியருகில் கிடத்தப்பட்ட பெண் குழந்தை “குவா குவா” எனக் குரல் கொடுத்து அழுதது. குழந்தையின் அழுகுரல் கேட்ட கம்சன் “எட்டாவது குழந்தை பிறந்து விட்டது” என்று சத்தமிட்ட படி சிறையை நோக்கி அமைச்சர் பின் தொடர ஒடி வந்தான். கம்சனின் கொலை வெறிக் கோலத்தை கண்ட தேவகி, “அண்ணா இது பெண் குழந்தையடா, இந்த குழந்தையா உனக்கு யமன்? விட்டுவிடுங்கள் அண்ணா” எனக் கண்ணீர் மல்கிக் கதறினாள். “இல்லவே இல்லை இது எட்டாவது குழந்தை ஆணாக இருந்தாலும் சரி பெண்ணாக இருந்தாலும் சரி இதனாலேயே எனக்கழிவு” என்று சொல்லிக் கொல்ல நினைக்கையிலே அருகே சென்ற அமைச்சர், “அரசே! குழந்தையைத் தூக்கி மேலே வீசுங்கள், வாளைத் திருப்பிப் பிடியுங்கள் குழந்தை வாளில் பட்டு வெட்டுண்டு இறந்து விடும், பாவம் உங்களுக்கில்லை என்றான். அதுவும்சரிதான் என்று ஆமோதித்த கம்சன், குழந்தையின் கால்களைப் பிடித்து மேலே வீசினான். வாளைத் திருப்பி பிடித்தான். ஆனால், மேலே சென்ற குழந்தை கீழே விழவில்லை. மேலே நிமிர்ந்து பார்த்த கம்சன் ஆகாயத்தில் கண்ட காட்சியும் கேட்ட வார்த்தைகளாலும் வாய்பிளந்து, விழிகள் பிதுங்க மெய் மறந்து நின்றான்.

மேலே சென்ற குழந்தை உருப்பெருத்த பெண்ணாகிப் பித்துப் பிடித்தவள்போல் நின்றதையும் பித்தனாகிய சிவனார், “நில்லு பேச்சி! நில்லு பேச்சி! என்று கூறியதும், கண்கள் கோபாக்கினி கொண்ட பேச்சி கோலம் மாறிப் பராசக்தி அசுரர்களை அழிப்பதற்காக எப்போதும் அவதாரமெடுக்கும் நீலியுருக் கொண்டு, “அடேய் கம்சா! நானே உன்னை அழித்திருப்பேன், ஆனால் நீ தெரிந்தோ தெரியாமலோ என் பாதங்களைப் பற்றி விட்டாய் என்பதற்காக உன்னை விட்டு விட்டேன் உன்னழிவுக்கு நானே மூலகாரணி விட்டுவிட்டேன்று மெத்தத்தனம் கொண்டு எக்களிப்புக் கொள்ளாதே. ஆயர்பாடியில் என் அண்ணன் கண்ணன்,

மாயக்கிருத்தனன் உன்னையழிக்கவென்றே வளர்கின்றான்”, என்று கூறியதை கேட்ட கம்சன் அதீர்ச்சியால் வாயுழற நீ யார்? என்றான். தன்னையறியாமலே தன்னிரு கைகளையும் கூப்பி நின்ற கம்சனுக்கு சங்கு, சக்கரம் ஏந்திய கைகளுடனும் அபய, வரதம் காட்டிய கரங்களுடனும் சாந்த சொருபியாக காட்சியளித்து, நாராயணி தானே என உனர் வைத்தாள். மருண்டு நின்ற கம்சன் மயங்கி வீழ்ந்தான். அரணார் பேச்சியை நோக்கி, “நீ ஆகாய மார்க்கமாக நின்றவதாரம் காட்டியதால் இன்று முதல் ஆகாயப் பேச்சியாகி அடியார்களுக்கு அனுக்கிரகம் செய்வாய்” என்று திருவாய் மலர்ந்கருளினார்.

ஆயர்பாடியில் வளர்ந்த கண்ணன்

படிப்படியாக தமது அவதார நோக்கை நோக்கிப் பல வகையான திருவிளையாடல்களை காட்டி, அவரின் அவதார நோக்கங்களுள் ஒன்றான தனது தங்கை பேச்சியின் கூற்றுப் படி மாமன் கம்சனை வதம் செய்ய ஆயர் பாடி மக்கள் அகம் மகிழ்ந்து கண்ணனுக்கு கனத்த விழா எடுத்ததோடு கண்ணனின் ஆஞ்சைப்படி, ஆண்டுதோறும் கம்சசங்கார காரணியான பேச்சியம்பாளுக்கு தண்ணீர்ச் சோறு, பால், தயிர், பலகாரங்கள், கூழ், சர்க்கரை, கற்கண்டு, கனிவர்க்கங்களுடன் சிறு குழந்தைகளையும் வைத்து அவர்களுக்கும் பள்ளயம் படைத்து, பூசகர்கள் கன்னிமார் பூசை செய்து பேச்சியன்னையை குளிர்வித்ததனாலேயே பள்ளயப் பேச்சி எனப் பெயர் பெற்றதாகவும், இவ்வகையான தண்ணீர்ச் சோறு, பால், தயிர், பலகாரங்கள், கூழ், சர்க்கரை, கற்கண்டு, கனிவர்க்கங்கள் சேர்ந்த படையலை மக்கள் விருந்தாக எண்ணாமல் ஆண்டுக் கொரு முறை பேச்சியன்னையாக்கு பள்ளயமாயின்து நோய் தீர்க்கும் மருந்தாக எண்ணி உண்டு பல வகையான நோய் நொடிகளையும் தீர்த்துக் கொள்கின்றார்கள்.

இத்தகைய பேச்சியம்பாளுக்கு கிழக்கீழத் தமிழகத்திலே திருகோணமலை, பேத்தாழை, கல்லடி உப்போடை, பெரிய நீலாவனை போன்ற இடங்களிலும் ஆலயம் அமைத்து வழிபடுகின்றனர். அந்த வகையில் பல் நெடுங்காலமாக, அதாவது முந்நாறு வருடங்களுக்கும் மேலான பழமை வாய்ந்த வழிபாட்டு தலமாக விளங்கி வரும் தொன்மை வாய்ந்ததான் கல்லடி உப்போடை நொச்சிமுனைப் பேசும் தெய்வமாக ஒலைக் குடிலிலே வீற்றிருந்து அருள்வாரி அளித்துக் காக்கும் அன்னை பேச்சியம்பாளின் ஆலயம் பற்றி அறிய முயலுவோம்.

“பேச்சி நீ பெருமானுடன் பிறந்தாயே
 பேரான மீனாட்சியாக வந்தாயே
 கம்ச சங்கார காரண நாரணியே
 பித்தனுக்கு நிகரான முத்தான பேச்சியே
 ஆகாய மார்க்கமா யவதாரம் காட்டி நீ
 ஆலயங்க ஸமர்ந் தருள் நாச்சி நீ
 ஆயர்பாடி பள்ளய முண்டதால் நீ
 பள்ளய பேச்சி என பெயர் பெற்றவளே”

என்று பேச்சியம்பாள்
அகவல் ஓன்றில் போற்றப்படும் அன்னையாவாள்.

ஆயை அமைவிடம்

வந்தாரை வரவேற்று வாழ் வாங்கு வாழ வைத்து,
 மீன்பாட தேன் பாயும் மட்டுமா நகரின் தெற்கே வங்காழி எப்போதும்
 வாழ்த்தி யொலியார்க்கும் குணதிசையும், அசைந்தாடு வாவி
 நீரோடியினை குடதிசையும், பால் பொழியும் பெளர்ன்மி நிலவு கண்டு
 மீனினம் பாடு மட்டுநகர் வடதிசையும், மஞ்சி நடனமாதருருக்கொண்டு
 மகிழ் ந் தாடி மகிழ் மஞ் சந் தொடுவாய் தென் திசையும்
 கொண்டெல்லையிட, வித்தகன் விபுலாநந்தர் விருப்புடன் அமைத்த
 வித்யாசாலைகள் இரு மருங்கிலங்க, 1924ம் ஆண்டு விபுலாநந்தர்
 குருப்பட்டம் பெற்று வர முதல் வரவேற்பளித்த இடமான பேச்சியம்பாள்
 தேத்தா மரவொளி துலங்க, ஆயகலைகளறு பத்து நான்கோடு,
 பண்பாடு, கலாசார, பாரம்பரிய விழுமியங்கள் ஒவ்வொருவர்
 வாழ் விழும் மிகுந் து விளங்கு, ஆன் மீக பூப் பூத் து
 அயலூர்களுக்கெல்லாம் மணம் பரப்பு, நரசிங்க கோவில் வீதியில்
 இருந்து மேற்கே வக்கர் மாவடி வீதி, கிழக்கே நரசிங்க கோவில்
 வீதியில் இருந்து நேராக கடற்கரை வரையும் வடக்கெல்லை காட்ட,
 கோவில் வீதியும் விபுலாநந்தர் வீதியும் தெற்கெல்லையிட, வங்காள
 விரிகுடா கிழக்கெல்லையாக விரிய, மட்டக்களப்பு வாவி
 மேற்கெல்லை விஸ்தீரணம் காட்டும் பகுதி முழுவதும் முதலாம் குறிச்சி
 (முருங்கையழித் தெரு-முருங்கை) ஆகவும் அமைகின்றது.

கோயில் வீதியும், விபுலாநந்தர் வீதியும் வடக்கெல்லையாகவும் மலைமகள் வீதி தெற் கெல் லையாகவும் வங்காளவிரிகுடா கிழக்கெல்லையாகவும் மட்டக்களப்புவாவி மேற்கெல்லையாகவும் கொண்ட மக்கள் வாழ் நிலப்பரப்பு முழுவதும் இரண்டாம் குறிச் சியாகவும் (பானைத் தெரு-மண் பானை), மலைமகள் வீதி வடக்கெல்லையாகவும் வங்காளவிரிகுடா கிழக்கெல்லையாகவும் திருமகள் வீதி தெற் கெல் லையாகவும் மட்டக் களப்புவாவி மேற்கெல்லையாகவும் அடங்குகின்ற பகுதியாவும் மூன்றாம் குறிச் சியாகவும் (தங்கசாலைத் தெரு-முங்கில்), திருமகள் வீதி வடக்கெல்லையாகவும் வங்காளவிரிகுடா கிழக்கெல்லையாகவும் கலைமகள் வீதி தெற் கெல் லையாகவும் மட்டக் களப்புவாவி மேற்கெல்லையாகவும் கொண்டமை பகுதி நாலாம் குறிச் சியாகவும் (பொன்னர்தெரு-பப்பாசி), கலைமகள் வீதி வடக்கெல்லையாகவும் வங்காளவிரிகுடா கிழக்கெல்லையாகவும் சிவானந்த தயோவன ஸ்தாபகரும் என்றும் மணம் வீசும் கிழக்குத் தமிழகம் எமக்கீன்றளித்த ஆத்மீகத் துறவு மலர்களுள் முத்த மலராய் பூத்து திக்கட்டும் மட்டு மன்றியுலக அரங்கிற்கே ஆத்மீக அருளாளி ஈழத்திருச்செந்தூர் ஆலயம் அமைத்து கந்தப் பெருமானையே சொந்தமாய் எமக்களித்த, சுவாமி சித்தானந்த ஆத்மீக அட்சய பாத்திரத்தில் இருந்து பூத்து காய்த்துப் பழுத்ததோர் அமிர்தக்கனி சுவாமி ஒங்காரானந்த சரஸ்வதி உதித்த நொச்சிமுனை கிராமத்தை உள்ளடக்கிய மாதர்வீதி தெற்கெல்லையிட மட்டக்களப்புவாவி மேற்கெல்லையாகவும் கொண்ட புண்ணிய பூமிப் பகுதியாவும் ஜந் தாம் குறிச் சியாகவும் (விஷ்ணுதெரு-நொச்சிமரம்) பிரிக்கப் பட்டிருப்பினும் ஸ்ரீ சித்தி விநாயகர் ஆலயமும், ஸ்ரீ பேச்சியம்பாள் ஆலயமும், ஸ்ரீ நாகதம்பிரான் ஆலயமும் அதன் நாற்புற வீதிகளும் இந்த ஜந்து குறிச் சிகளுக்கும் பொதுவான தாகும் என்பதும் மனம் கொள்ளத்தக்கதாகும்.

இவ்வாறு புறக்கண்களுக்குக் காட்சியளிக்கும் இயற்கையழகு எழில் மிகுந்தோங்கு, கல்விப் பல்கலைக்கழகங்கள் பயிற்றுவித்து குவி கல்விமான்கள் நிறை, ஆத்மீக அருள் பாய்ந்து அகக் கண்களுக்கு காட்சி தந்து கண்ட தெய்வமாகிப் பேசும் தெய்வமாக கல்லடி உப்போடை நொச்சிமுனை எல்லை கூட்டி தேத்தா மரநிழலில் ஒலைக் குடிலில் எழுந்தருளி

அனைவருக்கும் அருட்கடாட்சம் அளித்துக் காக்கும் அன்னை பேச்சியம்பாள் இங்கு கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியமைக்கு எத்தனையோ காரணங்கள், கதைகள் முன்னேரால் கூறப்படுகின்றன. அவைகளை மனம் கொள்வதோ, மறுதளிப்பதோ பிழையான மனக்கருத்தினை எங்கள் மீது கொள்ளாது ஆராய்ந்து அறிந்தவற்றை ஓர் அளவு தொகுத்து கூற முனைந்து நிற்கின்றோம். பிழைகள் இருப்பின் சுட்டிக் காட்டும் வேளை மறுபிரசரத்தில் திருத்தியவற்றை சேர்த்துக்கொள்ள சித்தம் கொண்டுள்ளோம்.

ஆலய வரலாறு

“கல்தோன்றி மண்தோன்றா காலத்துக்கு முன்தோன்றிய முத்த தமிழ், மொழி பேச தமிழினம் தோன்றிய காலத்திலிருந்தே இயற்கையை, மரங்களைத் தெய்வ உருக்கொண்டு வழிபட்டு வந்தமைக்கு முகஞ்சதாரோ, ஹரப்பா போன்ற அகழ்வாராச்சி இலிங்க, சக்தி வழிபாடு பற்றி சான்று பகர்ந்து நிற்கின்றன”. அந்த வகையிலே இலங்கையிலும் குறிப்பாக கிழக்குத் தமிழகத்தில் சக்தி வழிபாடு சாலச் சிறந்து விளங்கியமை வெளிப்படையாகும். இந்த வழிபாட்டு முறையில் முந்நாறு வருடங்களுக்கு மேலாக கல்லடி உப்போடை நொச்சிமுனைப் பகுதியை உள்ளடக்கிய இப்பகுதியில் அமைந்து, இன்று தமிழ் கூறும் நல்லுலகத் தமிழர்கள் வாழும் மூலை முடுக்கெங்கிலும் அன்னை பேச்சியம்பாளின் அருளாட்சி பற்றி அறியாதவர்கள் எவருமில்லை யென்று கூறுமனவிற்கு பேசும் தெய்வமாகிய இப்பேச்சியம்பாள் பெருமை பேசப்படுகின்றது. இவ்வாலயம் இங்கு உருவானதற்கான காலம், முறைமை சரியாக குறிப்பிட்டு கூற முடியாததாயினும் இவ்வாலய தோற்ற வரலாற்றினை கூடியவரை முதாதையர்கள் கூறியதை கேட்டறிந்த முதிசங்கள் கூறியவற்றை கோர்வைப் படுத்தி, அவர்கள் கூறிய ஆதாரங்கடையும் சான்றுகளையும் ஆராய்ந்து எமது எதிர்கால சந்ததியினருக்கு ஆவணப்படுத்திக் கையளித்து செல்ல வேண்டிய கடப்பாட்டை கருத்திற் கொண்டே இம் முயற்சியில் முயன்று நிற்கின்றோம்.

தற்போது பேச்சியம்பாளின் ஒலைக் குடிலோட்டமைந்த ஆலய வீதியிலே காணப்படும் இரு தேத்தா மரங்களோடு தற்போதைய மட்விவேகானந்த மகளீர் மகா வித்தியாலய ஆலயப் பக்கமாகவுள்ள சுற்று மதில் அமைப்பதற்காக

இதில் நின்ற முன்றாவது தேத்தா வெட்டியகற்றப்பட்டுள்ளது. ஆனால் அதற்கு முன்பாக இத்தேத்தா மரங்கள் மூன்றையுமே பேச்சி, மாரி, காளி அம்பாள் வடிவங்கள் ஏற்றி அக்காலத்தே ஆற்றங்கரையோரம் வாழ்ந்த அடியார்கள் வணங்கி, வழிபட்டு வாழ்ந்து வந்திருக்கின்றனர். வெட்டப்பட்ட தேத்தா மரத்தை மாணவர்கள் கல்வியின் முன்னேற்றம் கருதி வெட்ட முயன்ற வேளையிலும் சிலர் அது மாரியம்பாள் வாழும் தேத்தா மரம் வெட்டாதீர்கள் இங்கு வாழும் மக்களுக்கு அதனால் தீங்கு நேரலாம் என்று மறுத்துரைத்து மூள்ளனர். மரத்தினை தறித்தகற்றியதன் பின் அச்சுற்றாடலில் வாழ்ந்த மக்களுக்கு அம்மை நோய் கண்டு(முத்து) கொப்பளங்கள் உடல்களில் ஏறியப்பட அன்னை மாரியை நினைத்து வருந்தி வழிபட்ட போது ஓர் நாளிரவு கந்தப்பர் என்பவர் தற்போதைய பேச்சியம்பாள் அமர்ந்திருக்கும் தேத்தா மரத்தின் கீழ் வேப்பிலைக் கும்பம் ஒன்று வைத்து பயபக்தியோடு வழிபடும் போது தேவாதி உருக்கொண்டு ஆடி, அக்கும்பத்தையும் கையேந்தியபடி, மறுகையில் வேப்பிலைகளையும் பற்றி அம்மை நோயுற்றவதியுற்ற வீடுகளுக்குச் சென்று வேப்பிலைக் கொத்தால் தடவி மாரிவேறு, பேச்சி வேறல்ல பேச்சியிருக்கும் தேத்தா மரத்தடியிலே மாரியும் இருக்கிறாள், உங்கள் நோய்கள் மாறும் நீங்கள் பேச்சியையே வழிபடுங்கள் என்று கூறியதும், அடுத்தடுத்த நாட்களில் அம்மை நோய் குறைந்து, தணிந்து விட்டதினால் அடுத்து வந்த வெள்ளிக் கிழமையிலிருந்தே பொங்கலிட்டு கல் பரப்பி வாழையிலையில் பொங்கல் படைத்து பேச்சியம்பாளென்று வழிபட்டு வந்தனர். இவ்வழிபாடு தொடர்ந்து வந்த வேளை, பொங்கலைப் படையலிட பாடசாலையிலிருந்து வெள்ளிக்கிழமை தோறும் மேசையொன்றைப் பெற்று படையலை மேசை மேல் வாழையிலை விரித்து படைத்து வழிபட்ட பின்னர் பாடசாலையில் மீண்டும் அம்மேசையை ஒப்படைத்து விடும் வழக்கம் இருந்து வந்துள்ளது.

பின்னர் தேத்தா மரத்தின் கீழ் சிறிய பந்தலிட்டு படையலிட்டு வழிபட்டு வந்தனர். அக்காலத்திருந்தே ஆண்டுக் கொருமுறையொரு நாள் ஆடி மாதத்தில் மக்கள் சேர்ந்து பொங்கலிட்டு முதன்முதலாகச் “சொத்தியா” என்று பட்டப் பெயரால் செல்லமாக அழைக்கப்படும் பூசாரியார் ஒருவரிடம் கையளிக்க அவர் படையலிட்டு பூசையியற்ற, கந்தப்பர் தேவாதியாக ஆடி மக்களுக்கு வாக்களித்து வழிபாடியற்றி வந்தார்கள். காலப்போக்கில் ஒலைப்

பந்தல் கட்டி பேச்சி, மாரி, காளி அம்பாள்களுக்கு மூன்று கும்பங்கள் வைத்து சடங்கு செய்து வழிபட்டு வந்தனர். இவ்வாறு பல நூறு வருடங்களாக நிரந்தர ஒலைப் பந்தலிலே வழிபாடு நடந்து வந்தது. பேச்சியம்பாள் வழிபாட்டுடன் பிள்ளையாரையும் சேர்த்து வழிபடத் தொடங்கினர். அன்னை பேச்சி அம்பாள் மீது அதிக பக்தி கொண்டு வழிபட்டவர்களுள் சின்னவர் சின்னாத்தை, உமையாத்தை சகோதரிகள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். தற்போதைய பிள்ளையார் ஆலயம் அமைந்துள்ள பூமியை 1866ம் ஆண்டு ஆலயமமைக்க அவர்களின் சகோதரனான சின்னவர் கதிராமருக்கு எழுதிக் கொடுத்தனர். சி.கதிராமர் வில்லமரத்தின் கீழ் ஒரு சிறிய பிள்ளையார் ஆலயத்தை அமைத்து தனது மகன் கந்தப் பெருமானை இவ்விரு ஆலயத்திற்கும் உரிமையாளராக்கி அவரையே தர்மகத்தாவாகவும் செயற்பட வைத்தார். இவரை தொடர்ந்து இவரின் மகன் கதிராமத்தம்பி உடையார் தர்மகத்தாவாக பொறுப்பேற்று ஆலய நிருவாகத்தினை பல அபிவிருத்திகளை செய்து திறம்பட நடத்தி வந்தார். அவருக்கு உதவியாக ஒரு பஞ்சாயத்தையும் நிறுவினார். 1917ல் கதிராமத்தம்பி உடையார் சிவபதம் அடைந்ததன் பின்பு மகன் திரு.க.உ.வேலுப்பிள்ளை ஆலயத்தை பொறுப்பேற்றார். இவர் நிருவாகத்தை விரிவு படுத்தி, ஆலயங்களின் பூசை, விழாக்களை திறம்பட நடத்தி வந்தார்.

திமில தீவுப்பிரிவின் கீழ் புதூர், சேற்றுக்குடா, பெருந்துறை(திருப்பெருந்துறை) ஆகிய பகுதிகள் திமிலர்களினால் ஒருங்கிணைத்து ஆட்சி பரிபாலனம் செய்யப்பட்டு வந்துள்ளது என அறியப்படுகின்றது. திருப்பெருந்துறையில் 1908ம் ஆண்டு ஏற்பட்ட கோதாரி நோயின் காரணமாக இப்பகுதியில் வாழ்ந்த அதிகமானவர்கள் அழிந்து விட்டனர். ஜயாத்துரைபரிகாரி, சின்னத்துரைபரிகாரி ஆகிய இரு சகோதரர்கள் மட்டுமே நோயில் இருந்து தப்பி கல்லடி, நாவற்குடா பகுதியில் குடியேறி வாழ்ந்தனர் என்றும் கூறப்படுகின்றது. திரு.க.உ.வேலுப்பிள்ளை(பெரியமுதலாளி) ஆலய பரிபாலனம் செய்து வந்த வேளையிலே, ஓர் இரவு அவர்களனில் “திருப்பெருந்துறையில் அழிபாடடைந்த முருகன் ஆலயத்திலே புதையுண்டு புற்று வளர்ந்து தீர்த்தக்கேணியோரம் இருக்கும் என்னை எடுத்து, தேத்தா மரத்தின் கீழ் பேச்சியம்பாளாக வைத்து வழிபடுங்கள்”, என்று கூறியதனால் அடுத்த நாள்

ஜயாத்துரைபரிகாரி, சின்னத்துரைபரிகாரிகளை அழைத்து பெரியமுதலாளிவிபரம் கேட்ட போது, அவர்கள் முன்னாள் நடந்த விடயம் பற்றி கூறி, கோயில் அழிவடைந்த இடத்திற்கு முன்பாகத் தீர்த்தக்கேணி உள்ளதாகவும் கூறினர்.

பெரிய முதலாளி தமது வீட்டு தோட்ட வேலைகளை கவனித்து வந்த இந்தியாவை பிறப்பிடமாக கொண்ட இராமனையும் அழைத்துக் கொண்டு திருப்பெருந்துறைக்கு தோணியில் சென்று அழிந்த முருகன் ஆலயத்திற் கருகாமையில் இருந்த தீர்த்தக்கேணியருகே வளர்ந்திருந்த புற்றினை இராமன் அலவாங்கினால் உடைத்த போது முதலில் வள்ளி தெய்வயானை சமோதரராய் முருகன் விக்கிரகம் ஒன்று வெளிப்பட்டது. மீண்டும் உடைக்கும் போது ஓர் அம்பாள் விக்கிரகம் தென்பட்டது இரு விக்கிரகங்களையும் எடுத்து வந்து, விநாயகர் ஆலயத்திலே வள்ளி தெய்வயானை முருகன் விக்கிரகத்தினை முறையேபிரதிஸ்டை செய்து வைத்தனர். இவ்விக்கிரகங்களே தற்போது முருகன் ஆலயத்தில் காணப்படும் விக்கிரகம் ஆகும். பிள்ளையின் வயிற்றில் ஒரு கை வைத்தபடி உள்ள அம்பாள் சிலையை பெரிய கோவில் கட்டி வைப்போம் என்று கபடாவில் வைத்து பூட்டி வைத்தபோது, மீண்டும் அவர் கனவில் தோன்றி “எனக்கு எப்பொழுதும் பெரிய கோவில் தேவையில்லை. ஓலைக்குடிசை கட்டியே வைக்க வேண்டும். எக்காலத்திலும் கற்கோவில் கட்ட முயற்சிக்க வேண்டாம்”, என்று கூறியதும் பின்னர் ஓலைக் குடில் ஒன்று சிறியதாக அமைத்து மாம்பழக் குருக்களால் அம்பாள் சிலையை ஸ்தாபிதம் செய்து பூசைகள், சடங்குகள் செய்து வழிபட்டு வந்தனர்.

பிள்ளையை மடியில் வைத்தபடி அம்பாள் விக்கிரகம் உள்ளதனால், மக்கள் வழிபடப் பயந்தனர். அதனால் ஆலயத்திற்குச் சென்று வரத்துயக்கமடைந்தனர். பேச்சியம்பாள் பிள்ளைகளின் நோய் தீர்க்கும் வைத்தீஸ்வரியென்றும், மாந்தத்திற்குப் பார்ப்பதையே அம்பாள் விக்கிரகம் குறிப்பிடுகின்றது என்றும், பேச்சியம்பாளின் அவதார நோக்கத்தில் அவளுக்கு ஆகாயப்பேச்சி, பள்ளயப்பேச்சி என்ற இரு நாமங்கள் மட்டுமே உண்டு என்றும் அவள் கருணாகரத்தி, நாராயணி, நலமனிக்கும் ஆதிபராசக்தி என்றும் சாந்தசொருபியாகிய அன்னை மற்றவர்களுக்கு அருளாளிக்கும் தெய்வம் என்றும் எடுத்துக்

கூறப்பட்ட பின்னரே மக்கள் மனம் தெளிவடைந்து அன்னை ஆலயம் தேடி வந்து, வழிபடுமூடியார்கள் தொகை தினம் தினம் கூடிக் கொண்டே வந்தது. இந்தியாவிலிருந்தும் இதே மாதிரியொரு விக்கிரகம் கொண்டு வரப்பட்டது என்று கூறப்படுகின்ற போதும், அப்படியானால் திருப்பெருந்துறையில் இருந்து கொண்டு வந்த விக்கிரகம் தற்போது எங்கேயென்று கேள்வி எழுப்பப்படுகின்றது. எது எப்படியிருந்தபோதிலும் தற்போது பேச்சியம்பாள் ஒலைக் குடிலில் இருந்து அருள்பாலித்துக் கொண்டிருப்பது பெரியமுதலாளி வேலுப்பிள்ளை அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்ட விக்கிரகம்தான் என்று பல சான்றோர்கள் சான்று பகர்கின்றனர்.

அம்பாளின் முன் பொங்கிப் படைப்பதற்கு மன்னாக இருக்கின்றது என்றும் அம்பாள் பிரதில்லை செய்யப்பட்ட பீடத்துடன் சேர்த்துப் படிகட்ட முயன்ற அன்னை பக்தர் ஒருவர் கனவில் “எனக்கு எந்தவிதமான ஆடம்பர கட்டிட அமைப்புக்களும் வேண்டாம்” என்று கூறியும் படையலிடும் நைவேத்தியங்கள் மீது மன்தெறிக்கும் என்று படிகட்டிய பக்தருக்கு கூட அவரின் நெஞ்சுப் பகுதியை வளைத்து வருத்த பின்னர் அவர், அவரது குடும்பத்தினர் அன்னையிடம் முறையிட்டு வழிப்படதன் பின்னர் அவரது உடல் நிலை படிப்படியாக சுகமானதாகவும், இது இனி மேலாவது எனது ஒலைக் குடிசையை மாற்றி கற்கட்டிமோ, ஆடம்பர அமைவிடமோ அமைக்க முயற்சிக்க கூடாதென்றும் மீறி முயற்சிகள் மேற்கொண்டால் அவை அனைத்தும் வியத்தம் ஆகும் என்றும் பூசாரிமார்கள், நிருவாகத்தினர் கனவுகளிலும் பல முறை கூறியதாக கூறப்படுகிறது.

ஆலய சடங்கு முறைமைகள் மரபு முறைப்படியே காலம் காலமாக தொடர்ந்து செய்யப்பட்டு வந்து சிற்சில மாற்றங்களுக்கு உட்பட்டு தற்போதைய சடங்கு முறைமைகள் செய்யப்படுகின்றன. பேச்சியம்பாள் ஆலயத்தில் பூசை செய்து வந்தவர்களாக சொத்தியர், நொங்கர்(இது இவர்களின் செல்லப்(பட்ட) பெயர்கள் என்றும் உண்மையான பெயர்கள் அறியப்பட வில்லை என்றும் கூறப்படுகின்றது), வேலுப்பிள்ளை, நொச்சிமுனைக் கண்ணப்பர், கண்ணப்பர்நாகமணி வைத்தியர், நாகமணி கணவதிப்பிள்ளை, தற்போது நா.பொன்னையா பூசாரி பூசையியற்றி வருகின்றார். தலைத் தேவாதிகளாக (பேச்சியம்பாள்) கந்தப்பர், சின்னத்தம்பி, சின்னார்(சின்னத்தம்பி) இவர் காளிக்காடினாலும் ஆலய

மூலதெய்வம் பேச்சிதான் என்று வாக்கு சொல்லியுள்ளார் என்றும்கூறப்படுகின்றது. தற்போது இ.தேவதாஸ் தலைத்தேவாதியாக ஆடிவருகின்றார்.

பூசை முறைமைகள்

வாரந்தோறும் வெள்ளிக்கிழமை மு.ப10.30 மணிக்கு அன்னை பேச்சியம்பாளுக்கு அபிடேக ஆராதனை ஒழுங்கு முறையாக பயபக்தியோடு பல பக்தர்கள் ஆலயவாயிலின் இரு மருங்கிலும் அமர்ந்திருந்து அன்னை பேச்சி நாமம் உச்சரித்து அரோகரா கோசமிட மிகவும் விசேஸ்மாக நடைபெறும். அபிடேக பொருட்கள் அடியார்களால் பால், தயிர், இளநீர், கரும்பு, கனிவர்க்கங்கள் தனிப்பட்ட முறையில் வழங்கப் படுவதுடன், பொங்களிடுமெடியார்கள் அனைத்து அபிடேக பொருட்களுடன் பஞ்சாமிர்தமும் தயாரித்து கொடுப்பார்கள். வாரந்தோறும் சராசரி முன்று பானைகள் வைத்து பொங்கலிட்டு பானக்கச்சட்டிகள் நெநவேத்தியங்களாக வைத்து மு.ப1.00 மணிக்கு பூசகரினால் பூசையியற்றப்பட்டு, அடியார்கள் அனைவரும் அமர்ந்திருக்க பிரசாதங்கள் வழங்கப்படும். நேர்த்தியாக வரும் நேர்த்திப் பொருட்கள் நிருவாகத்திடம் ஒப்படைக்கப்படும்.

மாதம் தோறும் பூரணைப் பூசை பி.ப6.00 மணிக்கு அபிடேகத்துடன் ஆரம்பிக்கப்படும். அன்று காலையிலிருந்தே பேச்சியம்பாள் பிள்ளைகள் ஆலய வீதியெங்கும் கூட்டித்துப்பரவு செய்து ஆலயயடிக்கல், காளி, வீரபத்திரர் பந்தல், கபடா அறைகள் எல்லாம் கழுவிச் சுத்தி செய்து திருச்செந்தூரிலிருந்து வேப்பிலை கிளை கிளையாக ஒடித்து வந்து அம்பாள் மண்டபம் முழுவதும் அலங்கரித்து, அம்பாள், அம்பாள் ஆலய வாயிலிரு மருங்கிலிருந்து வைவரவர் பந்தல் வரை குத்து விளக்குகளை நிரையாக வைத்து தீபமேற்றி, அபிடேகம் முடிவடைந்த பின்னர் சக்தி பஜுனை பயபக்தியோடு பாடிமுடித்து பூசை ஆரம்பமாகும். பூசை முடிந்ததும் பக்தர் வெள்ளம் பூப்போடும். வழிபாடு நடைபெற்று முடிவற்றதும் பிரசாதங்கள் பகிர்ந்தளிக்கப்படும். வரும் நேர்த்திகள் நிருவாகத்திடம் ஒப்படைக்கப்படும். இப்பூசையும் ஓர் உற்சவக் காலச் சடங்கு முறையை ஒத்ததாகவே இருக்கும்.

ஒன்று உற்சவச் சடங்கு

ஆண்டு தோறும் ஆடிமாத அமாவாசையை அடுத்து வரும்

ஞாயிற்றுக்க கிழமை இரவு பூசகரின் உபயமதில் கும்பம் வைப்பதுடன் ஆரம்பமாகி அதிகாலைச் சடங்கு ஆலய ஊழியர் ஒருவர் செய்வார். மதியச் சடங்கு வழிபாட்டாளர் ஒருவர் செய்வார். மூன்றாம், நாலாம், ஐந்தாம் நாள் சடங்குகள் கல்லடி உப்போடை மூன்று குறிச்சி மக்களும் மிக விசேடமாகப் பட்டெடுத்தலுடன் ஆரம்பமாகி பூசைப் பொருட்களை உழவியந்திரத்திலேற்றியும், தூக்கிக் கொண்டும் காவடி, கரகம், கோலாட்டம், கும்மியுடன் கொண்டு வந்து ஆலயத்தில் ஒப்படைத்த பின்னரே இரவுப் பூசைக்கான வேலைகளைப் பூசாரி, உதவியாளர்கள் தொடங்குவார்கள். இப் பூசை நேரங்களில் பேச்சியம்பாள், மாரி, காளி, வைரவர், வீரபத்திரர் போன்ற தெய்வவுருப் பெற்ற தேவராளர்கள் தெய்வமாடுவர். அடியார்களுக்கு அவ்வப்போது வாக்குக் கூறுவர். ஆறாம், ஏழாம் நாள் சடங்குகளை நொச்சிமுனையைச் சேர்ந்த இரு குறிச்சி மக்கள் செய்கின்றனர். பட்டெடுத்தலுடன் இவ்விரு நாட்களும் அதிவிசேடமாக ஜம்பது அறுபத்தியார்கள் முதுகில் முள்ளுக் குத்தி வாயிலலகிட்டு காவடிகள் எடுத்தாடி வருவது கண்கொள்ளாக் காட்சியாக இருக்கும். அன்னை அடியார்கள் அகம் மகிழ்ந்து, மனமுருகி தமை மறந்து அன்னை பேச்சியம்பாள் நாமம் ஒதிச் சொல்லும் அரோகரா கோசங்கள் வானை முட்டும். அத்தோடு மாதர் அணிஅணியாக கருப்பூரக் சட்டி ஏந்தி வருவர். கருப்பூரக புகை விண் மறைக்க மரங்களில் உறங்கு கவியினங்கள் காரென்றஞ்சி தமை மறைக்கும். பல வகையான உருவங்கள் அமைக்கப்பட்ட பல வர்ண மின்குமிழ்கள் பல கோலமிட்டு பர்ணமிக்க பறவைக் காவடி எடுத்து வரும் அழகு பக்தி வரவசத்தை ஏற்படுத்தும். பூசைப் பொருட்கள் ஆலயத்திற்கு வந்து சோர்ந்ததன் பின்னரே பூசைக்கான வேலைகள் ஆரம்பமாகும். காவடிகள் கொண்டு வரும் போதும் பூசை வேளையிலும் வானவேடிக்கை வெடி முழுக்கங்கள் கண்ணைப் பறிப்பதோடு விண்ணையும் அதிர வைக்கும் குறிச்சிச் சடங்குகள் யாவும் சுழற்சி மறையில் செய்யப்படுவதும் இவ்வாலய சிறப்பம்சமாகும்.

மூன்றாம் நாள் மதிய பூசையின் பின் பிற்பகல் 1.00 மணியளவில் பேச்சியம்பாள் ஆலயத்திலிருந்து, பேச்சியம்பாள் கும்பமுடன் தேவாதிகள் முன்பாக ஆடிச் செல்ல பூசாரிமார், அடியார்கள் புடை சூழ உள்வீதியூடாக தென்திசையில் அமைந்துள்ள மஞ்சந்தொடுவாய் கண்ணகையம்பாள் ஆலயத்தை அடைந்து அங்கு

பூசையியற்றி நோய் பினிகள் அணுகாது காக்கவும், நோயுற்ற நோயிகள் பினிகள் தீர்க்கவும் மந்திரித்த மருந்துகளை அடியார்களுக்கு அளித்து, அங்கிருந்து உள்வீதியால் வந்து முன்னர் நாவற்குடா ஸ்ரீ மாரியம்பாள் ஆலயத்திற்கும் சென்று பின்னர் நாவற்குடா கங்காணிப் பிள்ளையார் ஆலயம் தரிசித்து மீண்டும் உள்வீதியாலே சென்று நொச்சிமுனை விட்டனா(நரசிங்கர்) ஆலயம் சென்று மீண்டும் உள்வீதியாலே வந்து கல்லடி வேலாயுத சுவாமி ஆலயம் சென்று பின் வேலூர் காளி ஆலயத்தை அடைந்து பக்தர்களுக்கு வாக்களித்து அங்கிருந்து ஊர்வலமாக ஆலயத்தை வந்தடையும். இவ் வீதி நெடுகிலும் வேப்பிலை கும்பங்கள் வைத்து தேவாதிகள் நீராட மஞ்சள் நீர் வேப்பிலைகள் இட்டு வைத்து வட்டாமடை வைத்து வழிநெடுக மின் அலங்காரங்களோடு அன்னையின் பக்திப் பாடல்கள் ஒலிக்க பரவசத்துடன் காத்திருப்பர். இந்நிகழ்வு “அக்காளிடம் செல்லுதல்” என்ற மரபு முறையில் கூறப்படுகின்றது. இப் பெயர் பொருத்தம் எவ்வளவு பொருத்தமானது என்பது ஓர் கேள்விக் குறியாகவே இருக்கின்றது. ஏனெனில் “ஏழ்வரில் முத்தவளே ஆகாயப்பேச்சி” என்று பேச்சியம்பாள் தாலாட்டில் கூறப்படுவதும், பேச்சியா? கண்ணகையா? மாரியா? காளியா? ஆதிபராசக்தி அன்னையின் முன்னவதாரம் என்ற சந்தேகம் பலர் மத்தியில் தொக்கி நிற்பதும் இங்கு ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆறாம் நாள் வெள்ளிக்கிழமை இரவுப் பூசையின் பின்னர் ஆலய பரிபாலன எல்லைகளாகிய தெற்கே மாதர் வீதி, வடக்கெல்லை வக்கர்மாவடி ஒழுங்கை வரை சென்று பூசணிக்காட்டுன் வக்கர் மாவடிச்சந்தியில் நாற்பத்தெட்டு முக்கண்ணன் என்னும் தேங்காய் வெட்டி பலியிட்டு திரும்புவார். இவ் ஊர்வல வேளையிலும் உலாவரும் வீதியெங்கும் நிறைகுடம், வட்டாமடை, மஞ்சள் நீர்க்குடம் நிறுத்தி வைப்பார். இது பலிச்சடங்கென்று கூறும் போதும் உயிர்ப்பலிகள் கொடுப்பதல்ல. மக்களால் நேர்த்தியாக வழங்கப்பட்ட நீத்துப் பூசணிக்காய், தேங்காய்களே மந்திரித்து வெட்டி பலியிட்டு எல்லைகள் காவலிடப் படுகின்றன. அதனை தொடர்ந்து ஏழாம் நாள் மதிய சடங்குப் பூசையின் பின் தேவாதிகள் சாட்டைப் பலி பெற்று மலையேறும் நிகழ்வு நடைபெறும். எட்டாம்நாள் ஞாயிற்றுக்கிழமைப் பகல்சடங்கு கும்பச்சடங்கென்று அழைக்கப்படுகிறது. இதற்கு காரணம் முன்பு வைத்த முன்று கும்பங்களும் பிரித்து புதிதாகவே முன்று

கும்பங்களும் வைக்கப்படும். கும்பங்கள் வைப்பதற்காக மந்திர உற்சாடனம் செய்து உருக்கொடுக்கும் போது மந்திரத்தை மறக்கவைத்து மயக்கி கொட்டாவி, நித்திரை தூக்கத்தை ஏற்படுத்துவாள் தயார் என்று பூசாரிமார் இயம்புவர். ஆனால் அன்று அதிகாலையில் இருந்தே அனைத்து கிராமத்து இளம்யுவதிகள், சுமங்கலிகள், இளைஞர்கள் விழுதி, அரைத்தமஞ்சள், வேப்பிலை பிரசாத தட்டங்களுடன் வீடுவீடாக சென்று “பேச்சியம்பாள் பெயரால் மடிப்பிச்சை இடுங்கள்” என்று வேண்டி அவர்கள் கொடுக்கும் நெல், பணம் என்பவற்றை பெற்று ஆலயத்தில் கொண்டு சேர்ப்பார்கள். மட்டக்களப்பின் பல பிரதேசங்களில் இருந்தும் அடியார்கள் மடிப்பிச்சை பெற்று பஸ். வான், முச்சக்கர வண்டிகளிலும் ஆலயத்திற்கு கொண்டு வந்து சேர்க்கும் காட்சியும் அவர்கள் கொண்டு வந்து குவிக்கும் நெல் குவியல்கள் மலைமலையாக காட்சி தரும் மாட்சியும் அன்னையவள் அருளாட்சியின் மகத்துவத்தை எடுத்தியம்பும். அத்துடன் போடிமார்களும் தங்கள் தங்கள் நேர்த்திகளாக நெல் முடைகளை குவிப்பர். மதியச் சடங்கின் போது வழைமேபோல் பூசைமுடிய பேச்சியம்பாள் கும்பமெடுத்து ஏறிந்து பிடித்தாடி கும்மியடித்தாடிய பின்னர் ஏனைய தேவாதிகளும் கும்மியடித்தாடி முடிய, அங்கபிரதட்சனை எடுக்கும் அடியார்களின் பிரதட்சனை முடித்து, உரல் நட்டு நெல்குத்தும் பூசை ஆரம்பமாகி பூசாரி, தேவாதிகள் உலக்கை பற்றி நெல்லுக்குத்தி அடியார்களிடம் கையளிப்பர். தமது முறைக்காக காத்திருக்கும் அடியார்கள் எண்ணற்ற பேர்கள் நெல்குத்தி தமது நேர்த்தி முடிப்பர். தேவாதிகள் சாட்டைப்பலி பெற்று மலையேறுவர்.

கதவுதிறப்பதற்கு ஒரு மாதத்திற்கு முன்பிருந்தே ஆலயம், ஆலய சுற்றுப்புற சூழல்களை சுத்துப்படுத்தி அலங்கரிக்க தொடாங்கி விடும் பேச்சியம்பாள் பிள்ளைகள், அம்பாள் திருக்கதவு திறந்த நாளில் இருந்து முடிவறும் வரை முழுமுச்சாக நின்று தமது தொண்டுகளைச் செம்மையாக செய்து முடிக்கும் பக்குவம் பார்ப்பவர்களை பரவசத்தில் ஆழ்த்திவிடும் என்பதில் ஜயமில்லை. வந்து குவியும் நேர்த்தி விநாயகர் ஆலய மண்டபங்கள், கபடா அறைகள் எல்லாம் நிரம்பி வழியும். மாடுகள், ஆடுகள், கோழிகள் பராமரிக்க முடியாது திண்டாட வைத்து விடும். இதனால் ஒரு புறம் நெல்லுக்குத்த ஆலய முன்றலில் ஞாயிற்றுக்கிழமை இரவே ஏலவிற்பனை தொடங்கி விடும். மாடு, ஆடு,

கோழி என்பவை அன்றிரவே ஏலத்தில் விற்கப்பட்டு விடும். ஏட்டாம் நாள் சடங்கு பொதுச்சடங்காகவே செய்யப்படுவது சிறப்பம்சமாகும்.

ஒன்பதாம் நாள் திங்கட்கிழமை பள்ளியச் சடங்கு அனைத்து பொது மக்களினதும் பொதுச்சடங்காகும். அன்று அதிகாலை 4.00 மணிக்கு விநாயப்பானை எழுந்தருளல் நிகழ்வு நடைபெறும். இந் நிகழ்வு நடைபெறும் போது, விநாயகப்பானை எடுத்து விநாயகர் ஆலய வீதி சுற்றி, பேச்சியம்பாள் ஆலய வீதி சுற்றி வரும் வரை பக்தர் வெள்ளம் பரவசத்துடன் பின் தொடர்ந்து வருவார்கள். மு.ப10.00 மணிக்குச் சக்கரையமுது பள்ளியப்பானை எடுத்தல் நிகழ்வு நடைபெறும். இதன் போதும் அடியார்கள் கூட்டம் புடைகுழ்வர். இளைஞர் கூட்டம் தமக்குள்ளும் மற்றவர்களுக்கும் மஞ்சள் பூசி மகிழ்வதும், மஞ்சள் நீர் ஊற்றி கொண்டாடிக் களிப்பதும் நெஞ்சமெல்லாம் நிறைந்து எந்நேரமும் நினைவலைகளாக நெஞ்சக் கடலிலே தூஞ்சாது எழுந்து வீசி மடிந்து கொண்டே இருக்கும். பின்னர் ஆலய வீதியின் முன் புறத்தில் எங்கும் நூற்றுக்கான பொங்கல் பானைகள் பொங்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும். அதே போன்று கூழ்க் காச்சம் காட்சியும் கண் பறிக்கும். அம்பாளின் மண்டபத்துள் வைவர், காளி, வீரபத்திரர் பந்தல்களுக்கு முன்னால் பேச்சிக்கு பொங்கல்பானை, கூழ்ப்பானை ஆலய அடியார்களால் தயாரிக்கப்படும். நெருப்பு வெக்கையில் நிற்கும் அடியார்களுக்கு விதம் விதமான குளிர்பானங்களை வழங்கி அவர்கள் மேல் தாவும் வெப்பத்தை குறைக்க தாகசாந்தியளிக்க போட்டி போட்டுக் கொண்டு உடயங்களை ஒடி ஒடி வழங்கிக் கொண்டிருக்கும் காட்சி அன்னை ஆலயத்தில் கூடும் அடியார்களினது அன்பு வெள்ளத்தினை மடைதிறந்து விடும் மான்பினைக் காட்டி நிற்கும்.

நான்கு மணியளவில் அனைத்து பள்ளிய ஒழுங்குகளும் செய்யப்பட்டு ஆலய தேவாதிகளால் முன்னராகவே தெரிவு செய்யப்பட்ட “சப்தகண்ணியர்கள்” பெற்றோர்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு ஆலய மண்டபத்தில் வடக்கு முகம் பார்த்து அமர்த்தப்பட்டு பள்ளியம் படைக்கப்பட்டு கண்ணியர் பூசை முடிக்கப்படும். அதே வேளை மடைப்பள்ளியிலும் தேவாதிகளால் தெரிவு செய்யப்பட்ட எண்பத்திநாலு சிறார்களுக்கும் பள்ளியம் படைப்பர். கண்ணியர் பூசை முடித்து தேவாதிகள் பூசாரியார் கண்ணிமார்களிடத்து இருந்து மடிப்பிச்சை எடுத்து பின் தேவாதிகள் கண்ணிமார்களிடம் பெற்ற மடிப்பிச்சையை

குறிப்பாக அம்பாளிடம் தஞ்சமடைந்திருந்த நோயாளிகளுக்கும் அடியார்களுக்கும் பிழிபிழியாக பகிர்ந்து அளிப்பார். பின்னர் சப்தகன்னியர்களை கிழக்கு நோக்கி அழைத்து சென்று சுகம் பெற்று பெற்றோர்களிடம் கையளித்து அதன் பின்னர் விநாயகர் வீதி, அம்பாள் வீதியெங்கும் நீக்கமற வெள்ளமென வீற்றிருக்கும் அனைத்து அடியார்களுக்கும் தாமரை இலையில் பள்ளயசக்கரைப்பொங்கல், கூழ் அனைத்தும் பகிர்ந்தளிக்கப்படும். இதனை தொண்டரணியான பேச்சியம்பாள் பிள்ளைகள் நின்று செய்யும் நேர்த்தி வார்த்தைகள் கொண்டு விண்டு விடமுடியாது. இங்கு நடைபெறும் பூசை முறைகள் யாவும் எந்த ஆலயங்களிலும் காணமுடியாத அளவிற்கு அனைத்து அடியார்களினதும் நலன், வசதிகளை கருத்திற் கொண்டே செய்யப்படுகின்றது. வெள்ளிக்கிழமை, பூரணை, வருட உற்சவ காலங்களில் நடைபெறும் பூசைகள் கிரியைகள் யாவற்றையும் பக்த அடியார்கள் யாவரும் இருந்து பார்க்கும் படியான ஒழுங்குமுறைகள் கட்டாயம் கடைப்பிழக்கப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு சடங்கு நாட்களிலும் பூசை ஆரம்பித்து தேவாதிகள் அம்பாள் வழிபாட்டை முடித்ததும் அடியார்களின் நேர்த்தி கடன்கள் ஒழுங்கான முறைப்படி ஒருவர் பின் ஒருவராக தேவாதிகளிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டு நிருவாகத்தினரிடம் கையளிக்கப்படும். அதன் பின் தேவாதிகள் அடியார்களுக்கு வாக்குச் சொல்லி பிரசாதமளித்ததும் அடியார்கள் மனத்திருப்தியடைவர்.

பூசைகளின் பின் அம்பாளுக்கு காவியம் பாடி பூப்போட விரும்பும் அனைத்து அடியார்களுக்கும் பூசாரிமார்கள் பூ வழங்கி பூப்போட்டு வழிபட வழிசமைத்துள்ளனர். ஆலயத்தில் ஆண்டியும் அரசனும் சமனானவர்கள் என்ற அரிய தத்துவம் இங்கு சகலராலும் பின்பற்றப்படுவது மிகவும் சிறந்த அம்சமாகும். பிரசாதங்கள் தொண்டரணியால் அனைவருக்கும் ஏற்றத்தாழ் வின்றிப் பகிர்ந்தளிப்பதும் பூசைகள் முடிவடைந்த பின்னர் அனைவருக்கும் அன்னதானம் வழங்குவதும் அன்னையின் பெயரால், அன்னையடியார்களை சந்தோசப்படுத்துவதுமே நோக்காக கொள்ளப்படுகின்றது. நெல் குத்தும் அடியார்களுக்கு, அன்னை ஆலய தொண்டு செய்யுமடியார்களுக்கு அவர்கள் அயர்ந்து விடாது சோர்வுநீக்க அடிக்கடி அனுசரனையாளர்கள் பானங்கள் வழங்கி கொண்டிருப்பது இங்கே வழக்கமான செயற்பாடாகும்.

பள்ளயமுடிவடைந்த மாலை 6.00 மணிக்குப் பின் பேச்சி,

மாரி, காளி கும்பங்களை தேவாதி ஏந்தி வர பூசாரிமார் வயதான அடியார்கள் சூழ்ந்து வர வங்கக்கடலுக்கு எடுத்துச் சென்று கடற்கரையில் பூசையியற்றி தேங்காய் பலியிட்டு தேவாதிகளை திருப்தி படுத்தி கடலிலே கும்பம் சொரிந்து ஆலயம் திரும்ப அன்னை பேச்சியம்பாள் ஆண்டு தோறும் அருள் அள்ளி வாரியளித்து வரம் கொடுத்து காத்திருப்பாள். மூன்றாம் நாள் புதன்கிழமையிரவு வைவரவர் பூசையன்று மீண்டும் ஏலவிற்பனை மூலம் நேர்த்தியாக வந்த பொருட்கள் விற்கப்படும். வைவரவர் பூசை முடித்துக் காவியம் பாட பத்திரம் இடுவர். அதன் பின் அடியார்களுக்கு பிரசாதம் வழங்கப்படும். மட்டக்களப்பு பிரதேசம் எங்கும் பக்தி மின்பாய்ச்சி பரபக்தியில் ஆழவைக்கும் பேச்சியம்பாள் சடங்கு ஒரு பெருவிழாவேயாகும்.

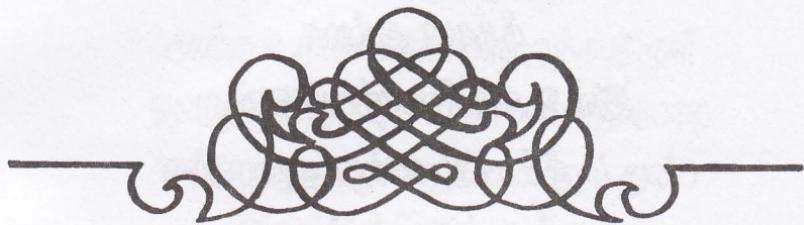
அன்னை பேச்சியின் அருட்கடாட்ச அற்புதங்கள் எண்ணிலடங்காது. என்றென்றும் எப்பொழுதும் ஏதோவொரு விதத்தில் அதிசய அற்புதங்களைதமது அடியார்களுக்கு நிகழ்த்திக் கொண்டே அன்னை ஓலைக்குடிலில் கோலோட்சுகின்றாள். அன்னை அடியார்கள் குறைபோக்க ஆலயம் சுற்றி வந்து தேத்தா மரத்தின் கீழ் நின்று வாதாடி வழக்குரைத்து தங்களுக்குத் தேவையான தீர்ப்புக்களை அவவிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்கின்றனர் என்பதற்கு அவசன்னிதியில் வந்து கவியும் நேர்த்திகளும், பிரதிவெள்ளி, பெளர்னாமி பூசைக்கான பொங்களிடும் பொங்கல் பானைகளும் சான்று கூறி நிற்கும். திருமணமாகாதவர்கள் திருமணம் வேண்டி பேச்சியம்பாளின் ஓலைக் குடிசையிலும், தேத்தா மரத்திலும் நேர்த்தியாகக் கட்டியிருக்கும் எண்ணற்ற மஞ்சள் தாலிகளும், பின்னைப் பாக்கியம் வேண்டி கட்டப்பட்டிருக்கும் தொகையற்ற தொட்டில்களும் பின்னர் அவர்களின் வேண்டுதல்கள் நிறைவேற்றப்பட்ட பின் அவைகள் அகற்றப்படுவதும், மீண்டும் மீண்டும் வெவ்வேறுடியார்கள் இவ்வேண்டுதல்களை செய்து கொள்வதும் அன்னையின் அருளதனைத் திண்ணமாக எமக்கு காட்டி நிற்கின்றன.

எண்ணிலடங்கா அற்புதங்களில் எதை எதை எடுத்துக் கூறுவதென்று கூறமுடியாதுள்ளது. ஒவ்வொரு பக்த அடியார்களும் தங்கள் தங்களுக்கு நிகழ்ந்த அதிசய அற்புதங்களை எண்ணி எண்ணி வியக்கின்றனர். பலர் அகத்தினிலே அழியாத கோலமாக பதித்து வைத்திருக்கின்றனர். அமைதியின்மை ஏற்பட்ட போதும் பல

ஊர்களிலே பல கிராமங்களிலே பல்வேறு வகையான அசம்பாவிதங்களால் உயிர்ச் சேதம், பொருட்சேதங்கள் ஏற்பட்ட போதும் அன்னை பேச்சியை அகமதிலே உறுதியோடும் நம்பிக்கையோடும் பற்றியவர்களுக்கு எந்த வித துண்பமும் நேராது காத்தவன்னை, ஒரு நாள் அவவாலய சடங்கு உற்சவ வேளையில் ஆலயத்திற்கு எதிராகவுள்ள பிரதான வீதியோரம் சிவானந்த வித்தியாலயத்தினருகே ஒரு வெடிக்காத குண்டு ஒன்றை கண்டெடுத்த இராணுவத்தினர் மட்டக்களப்பு பகுதியில் உள்ள ஏனைய இராணுவத்தினருக்கும் தகவல் கொடுத்து அனைவரும் வந்து ஆலய வீதியெங்கும் சுற்றி வளைத்து இராணுவத்தினர் துப்பாக்கிகளை நீட்டிக்கொண்டு சத்தமிட்ட படி யாரிங்கே குண்டெரிந்தது? எங்கே ஒடி ஒளிந்திருக்கிறார்கள்? என்று சிங்கள மொழியிலே சத்தமிட்ட படி வந்த வேளை அந்த நேரம் ஆலய முகாமையாளராய் இருந்த வே.கதிர்காமத் தம் பியுடன் நிர்வாகத்தினரும் அங்கிருந்தனர். முகாமையாளர் அடியார்களை அமைதியாக அமரும் படி செய்து விட்டு ஆலயத்திற்குள் புக வந்த கோப்பிரல் என்று அழைக்கப்படும் இராணுவ அதிகாரியிடம், ஆலய உற்சவ விடயங்களை சுருக்கமாக கூறி இங்கு இச் சம்பவம் நடைபெறவில்லை பிரதான வீதியின் மறுபுறம் நடைபெற்றதாக இராணுவத்தினர் கூறுகின்றார்கள் என்று கூறியும் கேளாமல் ஆலயத்துள் உட்புக சப்பாத்துக்களை கழற்றி விட்டு காலுறையுடன் கதவைத் திறந்து உட்புக காலைத்தாக்கிய இராணுவ அதிகாரி அதிர்ச்சியற்று தூக்கிய காலை சடுதியாக வெளியே எடுத்து, திரும்பி உடன் இருந்த இராணுவத்தினரையும் சடுதியாக அழைத்துக் கொண்டு வெளியே சென்றதையும் அடியார்கள் தமை மறந்து அன்னை நாமம் ஒதி அரோக்ரா சத்தமிட்டதுவும், என்ன நடந்தது என்றியாது வியப்பில் ஆழ்ந்ததினையும், அங்கிருந்த அடியார்கள், முகாமையாளர், நிருவாக உறுப்பினர்கள் கூறி வியந்துள்ளனர்.

2009.10.22ந் திகதி வியாழக்கிழமை காலை தேத்தா மரத்தில் அன்னை பேச்சியம்பாள் காட்சியளித்ததனை, அதிகமான பக்தர்கள் தரிசித்ததையும் சிலருக்கு தரிசனம் கிடையாததும் குறிப்பிடத்தக்கது. அனேகமான பக்தர்கள் தேத்தா மரத்தில் ஒளியாக வந்திறங்குவதையும், தேத்தா மரத்தில் இருந்து ஒளி வடிவமாக மேல் எழுந்து செல்வதையும் அடிக்கடி காண்பதாகவும் கூறுகின்றனர். எது

எப்படி இருந்த போதிலும் எது உண்மை? எது பொய்? என்று விவாதம் செய்ய விரும்பாது, அன்னை பேச்சியம்பாளின் அருட் சக்தி இவ்வாலயத்தில் வியாபித்து இருக்கின்றது என்பதை அதிகமான பக்த அடியார்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்பது உண்மையாகும்.

கல்லூரி என்னும் சுற்றார்ஜில் வீற்றிருந்து
பல்கலைகள் வளர்த்துவேய
ஒவ்வொரு உர்த்துமும் ஒவ்வொரு பெயருடன்
வழியும் எங்கள் அன்னை
கல்லூரி தன்னில் பேச்சீயன்னு நெறம்
பெற்றைய். பெயருக்கு ஏற்றநில் பேரில்
பேசுந்தெய்வடக்க உலகம் எங்கும் ஒங்கு
ஒல்க்கும் உண்டாமல்.

என்னமயன் சுகரும் நீதின் அம்மெ
ஒலைக்குழசை கிள்ளை கூடமெக பல
கூவுகள் மாற்றினாலும்
மாற்றுத்தை விரும்புத எழியவள்
நீதின் அம்மெ
ஒவ் உலக்ல் மாற்றும் ஓன்று
நீச்சயும் என்றாலும்
என்றும் மாற்றுத அன்புதயெக
தொண்டன்னல் வலம் வந்து
எங்கள் குறைகள் பேரக்குவெடு.

ഉംപട്ട പല്ലുൾ തണ്ട് തണ്ട്
 പുണ്ടാരക്കു പദ്ധതിയും പേരു
 പലർക്കൻ്റെ പുന്നച്ചട്ടപ്പെട്ട് എന്തെയൻ്റെ
 അന്തൈ കൃഷ്ണപത്രൻ
 ഏക്കെത്തുണ്ട് തന്മുഖം കുത്തുപറ്റുകൾ
 ഉം പുണ്ടാക്കൻ

வளக்கன் ஓளக்கிற்றனது தடயன்
 தின்முகத்தை கடன்பதற்காக
 ஏங்கந்தற்கும் பேரது
 அங்கு உறங்க்கொடண்டிருந்த நினூள்
 ஒடு பறைந்து எங்கும் ஒள்பறவுவது பேரை
 எல்லோருடைய வடிழ்கையிலும் துன்ப
 நினூள் நீங்க நின்பலூர் பறவ
 கே வண்டும். அஙூள் தந்திடுவது.

காவூர்ப்பால்கள்

வந்தாரை வாழவைத்து துலங்கும் மட்டுநகர் வடக்கும்
 வளம் சுரந்து வங்கக் கடலார்க்கும் கிழக்கும்
 வனப்பு மிகு மஞ்சங்தொடுவாய் தெற்கும்
 வாவியிலே மீன்கானம் பாடும் மேற்கும்
 எல்லையாய் விரிந்து விஸ்தீரணம் காட்ட
 வல்லவளாய் அமர்ந்து வரமளிக்கும் பேச்சி தன்னை
 சொல்லினிய செந்தமிழால் துதித்துப்பாட
 வல்லவை விநாயகரே உன்பாதம் காப்பே.

முத்த மகன் சித்தி விநாயகர் முன்றலிலே
 இடப்பாகத் தேத்தா மர நிழல் அதிலே
 வீற்றிருந்து வினைபோக்கி காக்கும்
 பேரொளியாம் பேச்சி அம்பாள் பெருமை தன்னை
 போற்றிப் பாட எண்ணம் கொண்ட ஏழையெந்தன்
 பிழைபொறுத்து வழி வகுத்துத் தர
 கலை மகளே கருத்துடனே நாவிலமர்ந்து
 கருணையைத் தந்திடம்மா உன் கழலே போற்றி.

பாடல்

- அன்னையவள் பேச்சி அருள் சக்தியாக
 ஜூயன் ஜங்கரன் உயர் சிவமதாக
 ஜூக்கியமாய் ஜூயமற ஒன்றி நின்று
 மிக்க நிறை யூட்ட பாலு மதன் சுவையுமாகி
 தக்காரை அரவனைத்து தயவுகாட்டி
 பக்குவமா யோரே நிருவாக அலகின் கீழே
 எத்திக்கும் தித்திக்க தெய்வீக வருள் பரப்பி
 முத்திக்கு ஆண்மீக ஒளி காட்டும் பேச்சியம்மா.

2. ஆழிமழைக் கண்ணன் தங்கை பேச்சி தனக்கு
    ஹழியம் செய்து ஒன்றினைந்து பணியும்
வாழி கல்லடி உப்போடை நொச்சிதுனையூரார்
    நாழிமறவாது நல்லிதயச் சுத்தியோடே
தேவியுந்தன் சேவையது தேசத்தின் சேவையென்று
    மேவிதையச் செய்யும் விதம் மெய் சிலிர்க்கவைக்கும்
பாவியாகி ஈழமக்கள் பரிதவிக்கும் மிவ்வேளையிலே
    தாவி வந்து காக்க தயக்கம் ஏனோ பேச்சியம்மா.

3. இரண்ல்ல ஒன்றே நாமென்று இடித்துரைக்க
    இப்புவியில் எத்தனையோ உவமானம் வைத்தாய்
உப்பு நீரில் கரைந்தால் உப்புவேறோ? நீரும் வேறோ?
    தப்பிதம் கற்பிப்போரோ! சாதி சமயம் பிறப்பிலூண்டோ?
கருவிலே உருவாகும் மனித உயிரை வாழ்விக்க
    நிருவாக ஓட்டம் செய்யும் இரத்தச் சிவப்பும் வேறோ?
அறிந்தும் ஆட்சிக்கு ஆலாய் பறக்கு மறிவீனின
    பிரித்தானும் பேதமையை போக்கிடம்மா பேச்சித்தாயே.

4. ஈஸ்வரரை இயங்க வைக்கும் சக்தி நீயே
    சுரேமு உலக உயிராகி இருப்பவளும் நீயே
நீராய் நெருப்பாய் காற்றாகி எங்கும்
    நீதி நியாயம் யாவும் நீயே ஆனாய்
ஆராயாமல் அநீதி அவதாறுகளை
    ஆள்பவர்கள் அருவர் மேலே அழக்கும் வேளை
பாரா முகமாய் நீயிருந்தால் பாரினிலே
    யார்தான் எம்மை மீட்பார் பேச்சித்தாயே.

5. உத்தமியே உன்தலை மாட்டில் நிற்கும்
 உன்னத தலை விருட்சமான தேத்தாமரம்
 சன்னத தண்ட மாருதமும் தாங்கி
 நின்று நெடிதுயர்ந்து கிளை பரப்பி
 தென்றலால் தாலாட்டு தினம் இசைத்தும்
 மின்னல் மழை வெயில் தடுக்கும்குடையுமாகி
 தண்மை தந்து தங்கிடு மடியார்க் கென்றும்
 தண்ணளி தருவதும் நின்னருளே பேச்சியம்மா.

6. ஊர்வன முதல் உயர்ப்ப பறக்கும் உயிரினமீறாக
 உன்படைப்பே யென்றுணர்த்த தரிப்பிட மீர்ந்து
 உயிரிடத்துக் காட்டும் அன்பே தெய்வீக மென்று
 உன்மைத்தத்துவத்தை வித்தகியே காட்ட நீயும்
 தேத்தாமர விருட்சமதைத் தேர்ந்தெடுத்தாய்
 நேர்த்தியாகச் சுற்றிவந்து நின்னாசி வேண்ட
 பேச்சியே நீ பெருமையோடு வரமளிப்பாய்
 ஆச்சியே உன்னருமை யறியார் உண்டோ அம்மா.

7. எள்ளினுள்ளே எண்ணெயதாய் இருப்பவளே பேச்சி
 கள்ளமில்லா பக்தருக்கு காட்சி தருபவளே பேச்சி
 நல்விருட்ச தேத்தா மீதிருக்கும் நாகமது
 செல்லமா யுன் பீடம் குழ் மனற்பரப்பில்
 வெள்ளை மனதோடு புரண்டு விளையாடியிருக்கம் தடம்
 சொல்லவொனா பக்தி மின்சாரம் பாய்ச்ச
 உள்ளமெல்லாம் உருகியுன் கருணைக்கேங்க
 பள்ளையப் பேச்சியே நீ அருள்வாயம்மா.

8. ஏந்து செல்வ நாடு சென்று நிதியீட்டினாலும்
 மாந்தர் முதல் வேந்தர் வரை பிறப்பிலொன்றே யென்று
 இந்து மோலி இடப்பாக ஈஸ்வரியே உண்மை ஏற்க
 ஆண்டு அரசாட்சி பூண்டிங்கே யிடர் இளைப்போர்
 வேண்டுமென்றே மறுதலிக்கும் விந்தை கண்டும்
 பாண்டவநேய பரன் ராமன் தங்கை நீயே
 சாந்தி சமாதானம் தளைக்க தீயோரை ஒழிக்க
 ஏக தந்தன் தாயே ஏன் இன்னும் தாமதமோ?

9. ஜூயம் களைந்து ஜூயம் அளித்து ஆதரிக்கும்
 ஜூம்முகன் தேவி ஜெயதாம்பிகையே
 வையக வாழ்வு மெய்யென்றெண்ணி அனுதினமும்
 எய்திட வேண்டும் இக இன்பமென்றலைந்தேன்
 உய்யவழி உன் தாள் பனிதலென உணரவைத்தாய்
 பையரவில் பள்ளி கொள்ளும் பச்சைசமால்சோதரியே
 கையிழுத்துக் கால் இழுத்து கனவருத்த மாகுமுன்பே
 ஜூயையே நீ ஆட்கொண்டு மெய்யடி ஸ்ரந்திடம்மா.

10. ஒரு நாமம் ஒர் உருவம் அற்றதாயே பேச்சி
 திருமாலின் இரு நிதிச் சோதரியே பேச்சி
 வருந்தி வழிபடுவோருக்கு இருமையின்பமளிப்பவளே
 கருணையலை பொங்கு கடலுள்ளத் தாயே
 அருநரகில் வீழாது விரைந்தொரு நொடியில் வந்து
 வெருவரச் செய்து பகைவரைச் சாடிடம்மா
 முப்புரமெரித்த முக்கண்ணன் தேவியாளே
 கல்லடி உப்போடை நல்லாட்சி செய் பேச்சித்தாயே.

11.ஒலைக்குடிசையிலே உல்லாசமாய் நீயிருந்து

கோல தோட்சிகின்ற மாட்சி கான கண்ணீரண்டு
மாலவன் தங்கையே நீ மாந்தர்கருளியது

ஏல நல்வினை துய்த்திடத் தானேயென்று
நீல நயனங்கள் நீர் மல்க உனை நினத்து

குலபாணி தேவியரே துதிக்கின்ற எம்மை
காலம் முழுவதும் காலன் அனுகாது காக்க

மூலமுதலே பேச்சியம்மா பேரருள் காட்டிடம்மா

12.ஒலைவயே உன் ஆலயம் வந்து அடிபணிவார் தமக்கு

ஒலைக்குடிசையில் உன்தன் எழில் காண்பதுவே
ஒட்டதமாகி மனதினில் பேதமற்ற நிலையுணர்த்த

பாலை நிகர் வெள்ளை உள்ளாம் பர்ணமிக்கும்
ஆலையத்தை யழகுறஅமைக்க நினைத்தகாலைதோறும்

அன்னையுன் ஆணையினா வனைத்துமே வியர்த்தமாக்கி
ஆவிலையில் துயில் அரிராமன் தங்கையாளே

போலி வாழ்விதென்று போதிக்கின்றாய் தாயே.

13.கண்ணனுடைய தங்கை பேச்சி சன்னிதியில்

பண்டு தொட்டு தொண்டனாக தலைசுற்றியாடி
தெண்டனிட்டு சேவை செய்த தேவராள ரோராண்டு

கொண்ட பிடிவாதமதால் கடமைக்குச் சென்று தங்க
வண்மை பெறு அன்னை பேச்சியுன் ஆஞ்சையாலே

சன்னதம் கொண்டு தவித்தாறாம் நாளிரவு சடங்குவேளை
உன்னத பலிபெற தெற்கெல்லை ஓடிவரவும் செய்து
நன்னயமாய் நடுநிசியில் சேர்த்தனைத்தாய்தாயே.

14.சன்னிதியில் ஆண்டுதோறும் சடங்கு கொள்ளும் தாயே

சலித்த அடியார்கள் குறை நிவர்த்தியாக்க எண்ணி
சந்தோசமாக வாரவெள்ளி தோறும் வந்து

சர்க்கரை பொங்களுடன் பாணக்க நிவேதனமேற்று
சங்கரியே விசேடமதிய பூசை கொள்ளச் சம்மதித்தாய்

சனங்கள் பொங்கலிட்டு படையலிட பூசகரிட மளிக்க
சுத்தி செய்து சத்திக்கு நிவேதித்து பூசைமுடிக்க
சகலருக்கு மீர்ந்து மனச்சாந்தி கொள்வார் தாயே.

15.தயாபரியாள் வருடாந்த உற்சவம் ஆடித்திங்கள்

தமுவும் அமாவாசை அடுத்து வரும் ஞாயிறிரவு
தற்பரியாள் பூசகர் தன்பொறுப்பில் கும்பம் வைக்க

தகமைப்பெறுநாட்சடங்கு வழிபாட்டாளரொருவருக்கே
முன்றாம் சடங்கு முதல் ஏழாம் சடங்குமுறையே

கல்லடி உப்போடை நொச்சிமுனைக் குறிச்சியினர்
நல்ல மனத்தோடுசெய்ய ஒன்பதாம்நாள் திங்கட்கிழமை

பள்ளையச் சடங் கெல்லோரும் சேர்ந்தே செய்வார்தாயே.

16.நந்தா விளக்கே நானிலத்து மாதர் நாவினிக்க

எந்தாயே எனச் சொந்தமுடன் போற்றி வந்து

எட்டாம் நாள் கும்பச் சடங் கன்று காலை

விண்ணிருந்து தேவதைகள் மன்னில்வந்தனரோ?

வெண்மஞ்ச கூட்டமாக வஞ்சி குழாமானதுவோ

என்றென்ன வெண்ணிறக் கொக்கணிக்கள் பறப்பதுபோல்
கண்கொள்ளாக் காட்சியாக கன்னியர்கள் மின்னுவது

பெண்ணை பேச்சியுனக்கு மடிப்பிச்சை பெறும் காட்சியம்மா.

17.பக்தியுடன் முழுகிச்சுத்தமான தூயவெள்ளாடை உடுத்தி

சித்தி பெறு அன்னை விழுதி மஞ்சள் பொட்டுமிட்டு
கைத்தலமாய் வேப்பிலை பிரசாத தட்டமும் பற்றி
கல்வி நல்வாழ்வு பத்திரபாக்கியமும் வேண்டி
மாணவர்கள் கண்ணியர்கள் மனமான பெண்கள்
வீடுவீடாகச் சென்று மடிப்பிச்சை யேற்று
பாரளந்தோன் தங்கைபதி நாடும் காட்சி
மெய்சிலிர்க்க வைத்திடுமே பேச்சி அன்னைமாட்சி.

18.மடிப்பிச்சை பெற்றநெல்லை மக்கள்கூடியுலர்த்தி

மான்புடனே மதியழுசை நடாத்தி முடித்தவுடன்
தேவாதி பூசாரி அடியார் சேர்ந்தலுக்கை யேந்தி
நெல்லுக்குத்தும் அழகு நெகிழ்ந்துருக வைத்து
பார்ப்போரை பரவசப்படுத்த தம்முறைக்காகவேங்கி
வேர்த்திருந்து உலக்கைபற்றித்தம் கடன்முடிப்பார்
கோடிமக்களோடு போடிமாரும் நெல்முடையீர்ந்து
நாடிநாச்சி யனுக்கிரகம் பெறவினைவார் தாயே.

19.வந்து சேரும் மடிப்பிச்சை நெல்குத்தியே

வளமான அரிசி கொண்டே பள்ளையத்தன்று
வேழமுக விநாயக பெருமானுக்கு பொங்கல்
வினையறு பேச்சியர்க்கு தண்ணிச் சோறும்
மாரிபொழி மாரியர்க்கு சர்க்கரைப்பொங்களோடு
புதனிரவு வைரவர் பூசைக்கு ரொட்டி சுட்டும்
மிஞ்சும் நெல்லரிசி முடைமுடை யாகக்கிடக்கும்
பஞ்சவர் சகாயன் தங்கையுன் பதியில் தாயே.

20.பள்ளையச் சடங்குகாண வெள்ளமெனப் பரவி
 பிள்ளையார்கோயில் வெட்டைபேச்சி முன்றலெங்கும்
 அலைஅலையாக மக்கள் தலைகள் நிறைந்து
 பார்க்கு மிடமெல்லாம் நீக்கமற மலிந்து குழ
 தொண்டரனி நின்று பணியாற்றும் செவ்வை
 கண்டு களி கொள்ள மனநிறை வளிக்குமம்மா
 பண்டைய முறைப்படி மடைப் பள்ளியிலும்
 எண்பத்திநான்கு சிறார்கள் உன்பள்ளைய முன்பார்தாயே

21.தேவாதிகள் தேர்ந்தெடுக்கும் ஏழு கன்னிமாரை
 தேவியுன் ஆலயத்தே தங்கியிருக்க வைத்து
 வடமாமுகத்தி மண்டபத்தே வடக்கு முகமாயிருத்தி
 பூசகர் பிரியமுடன் ஏழ்வருக்கும் படையலிட்டு
 பூசையியற்றி காவியம் செப்பி தீபம் காட்ட
 தேவராதிகள் திருப்தி கொண்டு மடிப்பிக்கை ஏற்று
 கிழுக்கு நோக்கிக் கண்ணியரை அழைத்துச் சென்று
 வரம் பெற்று மகிழ்வற்று அனுப்பி வைப்பார் தாயே.

22.உற்சவ காலத்தில் ஒளி உமிழும் மெத்த
 பற்பல வர்ணமின் குமிழ் வெளிச்சத்தாலே
 பொற்பதி அற்புத அழகுரதமாகி இங்கு
 சொர்க்க லோகமே தரையிரங்கி தலமதாகி
 அச்சதன் தங்கை பேச்சியாலய மானதோவென்றும்
 நட்சத்திரங்கள் தமைப்பறித்தே ஆரமாக்கினரோ வென்றும்
 வெட்கி தமையுனர் கண்சிமிட்டி நிற்கும்
 நூட்பமது மக்கள் கண்டு வியப்பார் தாயே.

23.மண்டபமொங்கும் தூய வெள்ளை கட்டி

கொண்டல் வண்ணன் தங்கைக்கு கும்பம் வைப்பர்
நான்கிரெண்டு நாட்களிலே பாங்கு மாறி

கார் நிறத் தீந்தையார் தீட்டினரோ வென்று
ஊர் கூடி அதிசயிக்கும் வண்ண மிங்கே

கருப்பூர் தூமது படிந்திருக்கும் காட்சி
சற்பமணித் தண்டையனி சங்கரியுன் பதியில்
எரித்திட்ட கருப்பூர் அளவதனை வியப்பும் தாயே.

24.பேச்சியே உன்பெருமை ஏழை சாற்றுகின்றேனென்று

ஆச்சியே அணுவளவும் அடியேனை ஒதிக்கிடாதே
நாச்சியே நாற்றிசையிலுமுள்ள எந்தக் கோயிலிலும்

நண்ணாத நல்லருள் நீ நல்கியிருப்பதாலே
எண்ணமதிலுள்ள துயர் உன்னடியில் இறக்கி வைக்க
கண்ணிமையா நீயிருந்து கருமணி எம்மைக்காக்க
நேர்த்தியாக நினைத்ததிலே நூற்றிலொரு துளியைத்தர
பெருக்கிடுவாய் செல்வமதை வெள்ளமென்த்தாயே.

25.கட்டமுகி நற்கருணைப் பேச்சி அன்னை

வட்டமதி முகத்தே மஞ்சள் குங்குமம் துலங்க
இட்டமுடன் பீடமதில் கம்பீரமாயிருந்து

தூட்டர்களை வதைசெய் திரிகுலம் கைபிடித்து
அட்டதிக்கும் அருள் பரப்பி அரவணைக்க
அபயக்கரம் காட்டி இளநகை பூத்து
நெட்டுயர்ந்த மயில் தோகையென கிளைவிரிந்த
தேத்தா நிழலமர்ந்த பேச்சிபாதம் போற்றி.

26.நீலவண்ணன் தங்கை பேச்சி உற்சவம் தொடங்க
 ஆலமுண்ட அரணார் தேவி அநுக்கிரகம் வேண்டி
 தீராத நோய் துன்ப துயருடைய ஏராளமானோர்
 காராள குணமுடைய பேச்சி காலடியில் தஞ்கடடைந்து
 நாராயணிக்கு நிவேதித்த பிரசாதம் மாமருந்தாயுண்டு
 தேவராளர் தெய்வமாடிச் செப்பும் வாக்குக்கேட்டு
 கோரியவரம் பெற்றுக் குறைகள் தீர
 தாராளமாக நேர்த்தி கொடுத்து மகிழ்வார் தாயே.

கல்லடி உப்போடை பேச்சி அம்பாள் கும்மி

தானினம் தானினம் தானானம் தனம்
 தானினம் தானினம் தானானம்
 தானினம் தானினம் தானானம் தனம்
 தானினம் தானினம் தானானம்

காப்பு

வித்தகன் விபுலன்மனம் வைத்தமைத்த
 நற்கல்விச் சாலை குழ் கல்லடியில்
 உப்போடைப் பேச்சியின் கும்மி பாட
 ஸ்தி சித்தி விநாயகர் காப்பாமே.

பேச்சி அன்னையின் பூசை முறைமை
 தண்டமிழ் கும்மியாய் பாடுதற்கு
 நாமகள் நாவினில் மேயிருந்துமே
 பைந்தமிழ் தந்து அருள் தாயே.

பாடல்

1.ஆடுஅமாவாசையை அடுத்து வரும்
ஞாயிற்றுக் கிழமை கும்பம் வைத்து
ஆண்டு தோறும் சடங்கு தொடங்க
அன்னை பேச்சி அருள் அளித்திடுவாள்.

2.இரண்டாம் நாள் சடங்கு பூஜைதனை
ஆலய ஊழியர் ஒருவர் செய்ய
பாற்கடலில் துயில் மாலின் தங்கை
பார்வதி பேச்சியே ஏற்றிடுவாள்.

3.முன்றாவது நாள் சடங்கு முதல்
ஐந்தாவது நாள் சடங்கு வரை
கல்லடி உப்போடை முன்று குறிச்சி-வாழ்
மக்களே முன்வந்து செய்திடுவார்.

4.ஆறாம் நாள் ஏழாம் நாள் சடங்குகளை
நொச்சிமுனை வாழ் இரு குறிச்சி
மக்களே தங்களுக்கே உரிய-பங்கை
சந்தோசமாக செய்திடுவார்.

5.முன்றாம் நாள் பூசை முடிந்ததுமே-பேச்சி
ஆக்காளிடம் செல்லும் அரிய காட்சி
பக்குவமாக்கியே பார்ப்போர் மனதையும்
மெத்த உருகிட வைத்திடுமே.

6.வீதி தோறும் நிறை கும்பம் வைத்து
மஞ்சள் நீர்க்குடமும் அங்கேதான்-நிறுத்தி
காத்திருப்போர் மக்கள் உன் வரவை
போக்கிடுவாய் கெட்ட நோயனைத்தும்.

7.தேவாதிகள் தாளமோடாடி வர
பூசாரி மாரோடு அடியார் வர
அழுலர்க்கே தேவாதி மருந்தனிக்க
அன்னையுன் சேவை விளங்கிடுமே.

8.தென்புறம் கண்ணகி மாரி ஆலயம்
வேலூரிலே கருமாரி ஆலயமும்
பேறான பேச்சி தரிசிதித்து வருகையில்
ஏராளமான வரம் அளிப்பாள்.

9.தினந்தோறும் மதிய பூசைக்கு முன்னங்கே
தேவாதி பூசாரி குழந்து வர
இளைஞர்கள் பிரதட்சணமெடுக்க தாள
இசையோடு காவியம் பாடிவோர்.

10.அரோகராச் சத்தம்விண்ணதிர-அங்கு
அன்பு அடியார்கள் பின்தொடர
அணி அணியாய் பக்தர் உருண்டு-வர
அஞ்ச அளித் தன்னை அகம் மகிழ்வாள்.

11.பாங்காக் காவி ஆடை கட்டி
தேங்காயைத் தூக்கியே கைபிடித்து
ஒங்கி அடித்து உடைக்கையிலே
ஒடிடுமே வினை ஊரை விட்டு.

12.நேர்த்தி கொண்டு வரும் அடியவரை
நிரையாக தேவாதி தானமழுத்து
முறையாக உகந்தேற்று வாக்களித்து
நிருவாகி கைகளில் ஒப்படைப்பார்.

13.இப்படிப் பூசை ஒழுங்குமுறை
இங்கே எப்பகுதியிலும் நடப்பதில்லை
மிஞ்சும் புகழ்ச்சி இல்லையிது-என்றும்
கஞ்சமலர்ப் பேச்சி கருணையதே.

14.தங்கள் துன்ப துயர் தீர்த்த அன்னையர்க்கு
அங்கம் வருத்தி அலகு குத்தி
நேர்த்திக் கடனாகக் காவடிகள் தூக்கி
கூட்டமாய் ஆலயம் நாடி வருவார்.

15.பேச்சி அம்பாளுக்கு அரோக்ரா என்னும்
விஞ்சும் குரலோசை விண்ணை மோத
பாவானீர் காவடிப் பாமுங்க
தாளம் தப்பாது காவடி ஆடிவருவார்.

16.பாவையர் கருப்பூரச் சட்டி எடுக்க
கருப்பூரப் புகை கார் மேகமாகி
திக்கெட்டும் சூழ்ந்து திசை மறைக்க
மிக்க மெய்யுருகி மக்கள் தமை மறப்பார்.

17.ஆறாம் நாளிரவுப் பூசை தான்முடிய
காரிகை எல்லைகள் காக்கச் சென்று
துட்டரை விரட்டித் துரத்துதற்கு பலியிட்டு
தேவராளர் திருப்தி கொள்வார்.

18.தெற்கெல்லையில் மாதர் வீதியிலும்
வடக்கெல்லையில் மாவடிச் சந்தியிலும்
மக்கள் கொடுத்த பூசனிக் காயிரண்டு
வெட்டிப் பலியிட்டு மீண்டுவார்.

19.சிற்றொழுங்கை தோறும் தேங்காய் யெனும்
“முக்கண்ணன்” வெட்டிப் பலி கொடுத்து
கற்புடையால் மீழும் பாதை தோறும்
பொற்கும்பம் வைத்துப் போற்றி நிற்பார்.

20.ஏழாம்சடங்குப் பூசை முடிய
தேவராளர்கள் சாட்டைப் பலி பெறுவார்
அடியார்கள் அதிசயிக்கும் வண்ணம்
அட்டோலித்து வாக்குப் பரிசளிப்பார்.

21.எட்டாம் சடங்கு மாலைவேளை
வைத்த கும்பங்கள் யாவும் பிரித்தெடுத்து
மந்திர உச்சாடனத்தாலே மறு
கும்பங்கள் ஸ்தானம் செய்திடுவார்.

22.எட்டாம் நாள் கும்பச்சடங்கன்றும்
மண்டபப்படி மீது பேச்சியிருந்து
கும்பம் எடுத்தெறிந்து பிடித்தாடிட
கொட்டும் குரவை வெவி கிழிக்கும்.

23.பள்ளய மன்று அன்னை பேச்சி வீதியில்
பார்க்கும் இடமெங்கும் பானை வைத்து
பொங்கலிடும் பொலிவது புத்துணர்வளிக்க
கூழ் காய்ச்சிடும் காட்சி கண் பறிக்கும்.

24.முக்கனி சர்க்கரை முதிர் கரும்பு
தித்திக்க தேன் பாற் பொங்கலுடன்
தண்ணிச் சோறு தயிர் கூழுடனே பள்ளயம்
படைக்கப் பேச்சியும் ஏற்றிடுவாள்.

25.சப்த கன்னியர் ஏழ்வரிடம் சென்று
பேச்சி பூசாரி தேவாதியும்
மடிப்பிச்சை பெற்று அனைவருக்கு மங்கே
பிடிபிடியாகப் பகிர்ந்தளிப்பார்.

26.கன்னிமார் கடமைகள் தான் முடித்து
இன்முகத்தோடில்ல மனுப்பி வைத்து
வெள்ளமெனச் சூழ்ந்த மக்களுக்குமுள்ள
அன்போடு பள்ளயம் அளித்திடுவார்.

27.மந்தரித்து உருக்கொடுத்து வைத்த
மாரி காளி பேச்சி சூழ்பங்களை
வங்கக் கடலுக் கெடுத்துச் சென்று
கும்பம் சொரிந்து கடல் நீராடுவார்.

28.ஒலைக் குடிலிலே வீற்றிருந்து பேச்சி
ஒதும் அடியார்கள் துயர் துடைத்து
பக்திமின் பாய்ச்சி யருள் பாலித்து
பேசும் தெய்வமாக வீற்றிருப்பாள்.

29.குற்றம் பொறுத்தக் குறைகளைந்து
மெத்த மனத்தோடுக் கும்மி ஏற்று
பெற்றவளே பேசும் பேச்சித் தாயே
உற்ற துணையாக இருந்திடம்மா.

30.மங்களாமே சுப மங்களாமே
சித்தி விநாயகர் பாதமும் மங்களாமே
கல்லடி உப்போடை தேத்தா நிழலுறை
பேச்சியின் பாதமும் மங்களாமே.

31. மங்களமே சுப மங்களமே
 சங்கு சங்கரன் பாதமும் மங்களமே
 மங்களமே சுப மங்களமே
 பேச்சி பாதமது தினம் மங்களமே

கல்வடி உப்பொடை பேச்சி அம்பாள் தாவாட்டு

1. உட்போடை உறைபவளே	பள்ளயப்பேச்சி
செப்பரிய செந்திருவே	பள்ளயப்பேச்சி
எப்பொழுதும் பணிந்திடுவோம்	பள்ளயப்பேச்சி
முப்பகை போக்கிடம்மா	பள்ளயப்பேச்சி
2. அச்சுதனார் தங்கையல்லோ	பள்ளயப்பேச்சி
பச்சாதாபக் காரியல்லோ	பள்ளயப்பேச்சி
அர்த்தநாரீஸ்வரியே	பள்ளயப்பேச்சி
அனர்த்தங்களை தவிர்த்திடம்மா	பள்ளயப்பேச்சி
3. ஆதிரையான் பாதியாகிப்	பள்ளயப்பேச்சி
ஆழற்றல் நிதம் அருள்பவளே	பள்ளயப்பேச்சி
ஆயன் சகோதரியே	பள்ளயப்பேச்சி
ஆங்காரம் அகற்றிடம்மா	பள்ளயப்பேச்சி
4. ஆழியான் தங்கையாளே	பள்ளயப்பேச்சி
ஆதிசக்தி நீயல்லவோ	பள்ளயப்பேச்சி
ஆறுமுகன் அன்னையாளே	பள்ளயப்பேச்சி
அழாமருந்தானவளே	பள்ளயப்பேச்சி
5. இமயவல்லி தேவியல்லோ	பள்ளயப்பேச்சி
இடங்கேடதனை ஒழித்திடம்மா	பள்ளயப்பேச்சி
இமயவல்லி யானவளே	பள்ளயப்பேச்சி
இன்னிசையாய் இனிப்பவளே	பள்ளயப்பேச்சி

6.இருடிகேசன் தங்கையாளே	பள்ளயப்பேச்சி
இன்னல்களைத் தீர்த்திடம்மா	பள்ளயப்பேச்சி
இலாவனியப் பேரொலியே	பள்ளயப்பேச்சி
இடும்பைதனைக் களைந்திடம்மா	பள்ளயப்பேச்சி
7.ஸல்வரனார் பாரியாளே	பள்ளயப்பேச்சி
ஸனசுரப் பிணியறம்மா	பள்ளயப்பேச்சி
ஸகைக் குணக் குன்றே	பள்ளயப்பேச்சி
ஸனோர் குறை குறையுமம்மா	பள்ளயப்பேச்சி
8.ஏரேமுல காள்பவளே	பள்ளயப்பேச்சி
ஸனகுணம் போக்கிடம்மா	பள்ளயப்பேச்சி
ஸமத்தாடிதேவியரே	பள்ளயப்பேச்சி
ஸரந்தியும் வணங்கிடுவோம்	பள்ளயப்பேச்சி
9.உந்தி பூத்தோன் தங்கையாளே	பள்ளயப்பேச்சி
உந்து சக்தியானவளே	பள்ளயப்பேச்சி
உரவோர் பணி தேவியாரே	பள்ளயப்பேச்சி
உக்கிரம் தணித்திடம்மா	பள்ளயப்பேச்சி
10.உடுபதி நிகர் முகத்தழகி	பள்ளயப்பேச்சி
உவப் பளித்து உயர்த்திடம்மா	பள்ளயப்பேச்சி
உபேந்திரன் தங்கையரே	பள்ளயப்பேச்சி
உதவிபுரி உத்தமியே	பள்ளயப்பேச்சி
11.ஹரான் உப்போடைப்	பள்ளயப்பேச்சி
பேராகக் குடியிருக்காள்	பள்ளயப்பேச்சி
ஹரார்கள் ஒன்று கூடி	பள்ளயப்பேச்சி
உள்ளத்தால் போற்றும் சக்தி	பள்ளயப்பேச்சி

12. ஊழிகாலப் பேரழகி	பள்ளயப்பேச்சி
உன்மத்த பயிரவியே	பள்ளயப்பேச்சி
ஊழ்வினை போக்கியானும்	பள்ளயப்பேச்சி
உதிரமா காளியல்லோ	பள்ளயப்பேச்சி
13. எத்திக்கும் அருள்கூர்க்கும்	பள்ளயப்பேச்சி
எங்களைத்தான் ஆதரிக்கும்	பள்ளயப்பேச்சி
எம் சிவனார் தேவியரே	பள்ளயப்பேச்சி
எமது பகை தீருமம்மா	பள்ளயப்பேச்சி
14. ஏழிலரசி பேச்சியல்லோ	பள்ளயப்பேச்சி
எங்கள் குறை போக்கிடம்மா	பள்ளயப்பேச்சி
எடுத்த சூலம் விளங்கி வர	பள்ளயப்பேச்சி
தடுத்திடம்மா தீவினையை	பள்ளயப்பேச்சி
15. ஏகபரி பூரணியே	பள்ளயப்பேச்சி
ஏனிந்தப் பாராமுகம்	பள்ளயப்பேச்சி
ஏகனுடல் மாதுமையே	பள்ளயப்பேச்சி
ஏற்றுத்துப் பாருமம்மா	பள்ளயப்பேச்சி
16. ஏலங்குழல் அழகியாளே	பள்ளயப்பேச்சி
ஏற்றமிகு பேச்சியரே	பள்ளயப்பேச்சி
ஏழு கன்னிமார்களிங்கே	பள்ளயப்பேச்சி
ஏந்தி வாரார் ஆலாத்தி	பள்ளயப்பேச்சி
17. ஓளிவீசும் எழிலணங்கே	பள்ளயப்பேச்சி
பழி தீர்க்கும் பத்தினியே	பள்ளயப்பேச்சி
ஒருமை மகள் அல்லவோ	பள்ளயப்பேச்சி
ஒடுங்காத சக்தி அல்லோ	பள்ளயப்பேச்சி

18.ஒற்றைக் கொம்பன் தாயல்லவோ	பள்ளயப்பேச்சி
ஒன்றலரை ஒழிப்பவளே	பள்ளயப்பேச்சி
ஒட்டாரக் காரியல்லோ	பள்ளயப்பேச்சி
ஒட்டலரின் எதிரியம்மா	பள்ளயப்பேச்சி
19.ஒம்காரி ரீங்காரி	பள்ளயப்பேச்சி
ஒதரிய வித்தகியே	பள்ளயப்பேச்சி
ஒம் அரி நாராயணியே	பள்ளயப்பேச்சி
ஒலைப் பூ மணத்தழகி	பள்ளயப்பேச்சி
20.ஒதிடும் அடியவாக்குப்	பள்ளயப்பேச்சி
ஒடிவந்து அருள் அளிப்பாள்	பள்ளயப்பேச்சி
ஒங்கார குலியாளே	பள்ளயப்பேச்சி
ஒங்கு குலப் பேச்சியாளே	பள்ளயப்பேச்சி
21.ஒலைக் குடில்லமர்ந்திருந்து	பள்ளயப்பேச்சி
ஏழைக் குதவும் சக்தியம்மா	பள்ளயப்பேச்சி
சிந்தையிலே நின்றிடுவாள்	பள்ளயப்பேச்சி
முந்து வினை போக்கிடம்மா	பள்ளயப்பேச்சி
22.தில்லைவன எல்லை விட்டு	பள்ளயப்பேச்சி
கல்லடி உப்போடை வந்த	பள்ளயப்பேச்சி
புதுமைத் துரை மகளே	பள்ளயப்பேச்சி
பூசை கொள்ள வந்திடம்மா	பள்ளயப்பேச்சி
23.கரகத்துக் குள்ளிருந்து	பள்ளயப்பேச்சி
கண் காட்டி கூப்பிடுவாள்	பள்ளயப்பேச்சி
வாக்களிப்பாள் தப்பாது	பள்ளயப்பேச்சி
வரம்ப கொடுப்பாள் மீழாது	பள்ளயப்பேச்சி

24.வாளெடுப்பாள் குலமுடன் வலது கரச் சக்கரத்தாள் சண்டாள மனிதர்களை தவிடு பொடி யாக்கிடுவாள்	பள்ளயப்பேச்சி பள்ளயப்பேச்சி பள்ளயப்பேச்சி பள்ளயப்பேச்சி
25.சமயத்தில் கைகொடுக்கப் தனி வாடை வீசிடுவாள் பொல்லாப்புக் காரியல்லோ நல்லோரைக் காப்பவளே	பள்ளயப்பேச்சி பள்ளயப்பேச்சி பள்ளயப்பேச்சி பள்ளயப்பேச்சி
26.மந்தரித்து கும்பம் வைக்க தந்திரத்தால் மயக்கிடுவாள் பந்தமுடன் விளையாடிப் சந்தோசமா யாதரிப்பாள்	பள்ளயப்பேச்சி பள்ளயப்பேச்சி பள்ளயப்பேச்சி பள்ளயப்பேச்சி
27.தேத்தா மர நிழலமர்ந்த கூத்தனுடனாடி டுவாள் தீராத தீவினையைப் போராடிப் போக்கிடுவாள்	பள்ளயப்பேச்சி பள்ளயப்பேச்சி பள்ளயப்பேச்சி பள்ளயப்பேச்சி
28.ஆண்டு தோறும் பள்ளயம் கொள் வேண்டும் வரம் அளித்திடுவாள் தாண்டவ மாடிவந்து தீண்டாமை ஒழித்திடம்மா	பள்ளயப்பேச்சி பள்ளயப்பேச்சி பள்ளயப்பேச்சி பள்ளயப்பேச்சி
29.வேண்டாத பொருளதாக்கிப் ஆண்டிடுவோர் அவமதிக்கார் செல்லாத நாணயமாயைப் தெருவினிலே தவிக்கின்றோமே	பள்ளயப்பேச்சி பள்ளயப்பேச்சி பள்ளயப்பேச்சி பள்ளயப்பேச்சி

- 30.பிள்ளைகள் நிலைமை கண்டும் பள்ளயப்பேச்சி
போது இருக்கலாமோ பள்ளயப்பேச்சி
உள்ளம் உருகலையோ பள்ளயப்பேச்சி
உதவிட வந்திடம்மா பள்ளயப்பேச்சி
- 31.மெத்த மனம் மிரங்கியிப்போ பள்ளயப்பேச்சி
சித்தம் வைத்து ஆளுமம்மா பள்ளயப்பேச்சி
குற்றம் குறை பொறுத்திடம்மா பள்ளயப்பேச்சி
உற்ற துணை யாயிரம்மா பள்ளயப்பேச்சி

OFFSET
PRINTERS

065 2240707, 0777 146331